

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๔

(สมัยวิสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๒

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๘ ถึง ครั้งที่ ๑๖ (สมัยวิสามัญ) เล่ม ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒

ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๒ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

หน้า

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

๑. กระตุ้ถาม

- ๑) กระตุ้ถามด่วน เรื่อง ราษฎรต้องขายข้าวให้พ่อค้าโดยไม่เป็นกรรม ของ หลวงเจริญ ดำรงการ ๑๔๓๗
- ๒) กระตุ้ถามด่วน เรื่อง ไฟไหม้ โรงงานทำรม จังหวัดเชียงใหม่ ของนายทองคำ อิศราขันธ์ ๑๔๓๖
- ๓) กระตุ้ถามด่วน เรื่อง องค์การข้าวค้างจ่าย เงินค่าข้าวสาร ของ หลวงสุนาวินวิวัฒน์ ๑๔๔๐
- ๔) กระตุ้ถามด่วน เรื่อง โรงพิมพ์ของกรมการรักษาดินแดน ของ พันโท พโยม จุลานนท์ ๑๔๔๔
- ๕) กระตุ้ถามด่วน เรื่อง เสรีภาพของหนังสือพิมพ์ ของ นายทองคำ อิศราขันธ์ ๑๔๔๕
- ๖) กระตุ้ถามด่วน เรื่อง ขาวนาเดือดร้อนในการซื้อข้าว ของ ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ ๑๔๕๕
๒. ร่างพระราชบัญญัติกู้เงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ (พิจารณาวาระที่ ๒) ๑๔๖๔
๓. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการกระจายเสียงโฆษณา พ.ศ. ๒๕๕๒ (พิจารณาวาระที่ ๒ ต่อ) ๑๔๖๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๒ (วิสามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน: ฉันทน์มาชิกมาประชุม ๙๓ คน เป็นองค์ประชุมด้วยข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป ตามระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องทศระแงให้ที่ประชุมทราบเฉพาะประชุมใหม่ ระเบียบวาระที่ ๒ กระทั่งตาม กระทั่งแรก เรื่องราษฎรต้องขายข้าวให้พ่อค้าโดยไม่เป็นกรรม ของนายพันตำรวจตรีทองเจริญตำรวจการ

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ก่อนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

เรื่องราษฎรชาวนาได้พากันนำข้าวมาขายให้แก่พ่อค้าที่ตลาดจังหวัดอุทัยธานีวันหนึ่งไม่น้อยกว่า ๒๐๐-๓๐๐ เกวียน แต่ราษฎรไม่ได้รับความเป็นกรรมในการขายข้าวนี้ เนื่องด้วยพ่อค้าผู้รับซื้อข้าวใช้ถึงไม่ถูกต้อง ตามกฎหมาย มีการปลุกแพ่งได้ในท้องถิ่นเอง และการตัดตวงพ่อค้าได้ตวงเอาเซ่ง ซึ่งทำให้ข้าวขาดเกวียนละไม่น้อยกว่า ๑-๔ ถัง เพราะใช้วิธีปลาตั่งถ่วงชอบถั่ง ด้วยเหตุแห่งความไม่ยุติธรรมเช่นนี้ จึงได้เกิดการทะเลาะวิวาทระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายอยู่เสมอ ผลร้ายกตกอยู่กับเจ้าของข้าวเสมอมา ข้าพเจ้าขอประจักษ์จังหวัดและนายข้าเถกซึ่งอยู่ใกล้ซดักไม่จัดการช่วยเหลือราษฎรผู้ยากจนเลย จึงขอเรียนถามว่า รัฐบาลจะตั้งก้าขับไป

ยังขาดงบประมาณจังหวัดและนายอำเภอให้จัดการดูแลควบคุมในเรื่องนี้โดยไม่
ให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนดังต่อไปนี้ คือ

๑. ควบคุมให้พ่อค้าใช้เงินสำหรับคนจนที่ถูกต้องตามกฎหมาย
๒. กำหนดวิธีการปลดหนี้ของผู้ต้องให้เป็นการยุติธรรม
๓. ให้เจ้าของผู้ขายข้าวของตนเองเหมือนอย่าง จังหวัดนครสวรรค์ และ

จังหวัดชัยนาท เป็นต้น

จะได้หรือไม่เพราะเหตุใด

พลตรีเกา เพ็ชรเลิศ บริษัทภัยพิภพกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์: ที่จังหวัดอุทัยธานีได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติซึ่งคง
วัดแล้ว ในพระราชบัญญัตินี้กำหนดเครื่องตวงสำหรับของแห้งได้ คือมี
ซึ่งชนิด ๕๐ กับ ๒๐ ลิตร ตามพระราชบัญญัตินี้เครื่องตวง ก็จะต้องมา
ให้ตัวรับรอง แลกำหนดตราครุฑปรากฏอยู่ในซึ่งนั้น เพราะฉะนั้นถ้าผู้ซื้อและผู้
ขายใช้ซึ่งอันนอกจากซึ่งมาตราตราครุฑจะบอกให้ตำรวจจัดการได้ทันที

ข้อ ๒. ซึ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายนั้นได้กำหนดไว้แล้ว คือของตวง
ไม่พูนถ่วงรวมถึงและไม่ให้ลดต่ำกว่ารวมถึง คือว่าใช้วิธีตวงปากตนเอง เพราะ
ฉะนั้นถ้าผู้ใดประพฤติไม่ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นคนแต่ง ก็ขอได้กรุณา
บอกเจ้าหน้าที่ตำรวจจัดการเช่นเดียวกัน

ส่วนข้อ ๓. ที่จะให้รัฐบาลบังคับให้ผู้ขายเป็นผู้ตวงนั้น ขอเรียนว่า
รัฐบาลไม่มีอำนาจที่จะสั่งการได้

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ(อุทัยธานี): ข้าพเจ้าขอ
ชี้แจงต่อไป การเอาถั่งมาตวงข้าว คือตวงตราครุฑนั้นแหละ แต่ทว่าทางการไม่
ได้ตรวจดูถึง ถั่งนั้นบางตวงก็หนักกว่าเกณฑ์และเดือกลงได้ ตามวิธีตวง
ต่าง ๆ ของพ่อค้า ซึ่งอันนี้เป็นข้อสำคัญที่สุด เพราะถั่งนั้นไม่ได้ตอกตะปู้
ทำให้ตวงถึงตวงตวงได้ ถ้าเอาถั่งนั้นจะชั่งข้าวก็ตวงไป ถ้าจะขาย

ก็เขามาเพื่อจะให้โตเปรียบอย่างนเป็นคน เป็นการเทียบเปรียบเทียบในคดีถึง
 อย่างหนึ่ง กับอีกอย่างหนึ่งคงขาด แต่พูนอยู่ต่างอย่างนี้ เมื่อผู้ชาย
 ฆาตไปต่ออย่างหนึ่งนั้น เมื่อประพาศอย่างนี้เกิดทะเลาะวิวาทชกต่อยกัน
 ฆาต ผดตศุตราษฎร์เป็นผู้ทำร้ายเขาจับไปจำคุก ราษฎรถูกปรับ ผู้
 คงไม่ถูกปรับ เช่นนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงอยากจะให้แก้ไขในเรื่องการ
 กำจัดในการฆาตฆาตให้เต็มปากถึงโดยแท้จริงอย่าง หนึ่ง กับอีกอย่าง หนึ่งขอ
 ให้ปลดปล่อยกันลงอย่าให้เด็กชนเดือยได้ เพราะธรรมดาชาวเดือย
 หนึ่งของเขาบรรทุกมา คงได้ ๔๘ ถึง ๕๐ ฆาตไปตั้งสองถึงกว่าแทบ
 ทุกเดือยหนบฏบคินมาเดือย และอีกอย่างหนึ่งคือโดยเหตุที่วาจาของ
 ฆาตกับ ผู้รับข้อฆาตได้ตกลงกันว่า ราคาฆาต เท่าไร แต่จะมาตกลงกัน หนึ่ง
 เมื่อตกลงแล้วฆาตฆาตไป เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนถามท่านว่าจะให้เจ้าของ
 ฆาตคงเองหรือไม่ เพราะตามธรรมดาพ่อค้าไม่ยอมให้ต้อง จะเรียก
 ว่าตกลงกันเองนั้น ก็ถูก แต่พ่อค้าไม่ยอมให้ต้อง เจ้าของจะตกลงได้อย่างไร
 เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงขอให้ข้าพเจ้าหวัดประจำจังหวัดและนายอำเภอ
 เป็นผู้ช่วยเหลือ ตำรวจนั้นไม่เห็นทำถึงขอให้ทำก็ไม่ทำ

ประธานสภาผู้แทน: ไม่ใช่ ก็ไม่มีคำชักอะไรนี้ ไม่มีคำชัก
 ก็เรื่องเช่นนี้กระตุกของชกหรือผูกพันไปทีเดียว

นายพันตำรวจตรี หลวงเจริญตำรวจการ (อุทัยธานี): เพราะ
 ฉะนั้นขอให้ข้าพเจ้าหวัดประจำจังหวัดให้เจ้าพนักงานคนหนึ่งคนใดไปตรวจดู ขอ
 ให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมต่อไปจะได้หรือไม่ โดยเด็ดขาด

พลตรี เกา เพ็ชรเลิศ บริรักษ์ทัพยากรกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พณิชย: ในข้อที่บอกมาให้รัฐบาลไปตั้งว่าผู้ขายจะต้องเป็นผู้ต้อง
 รัฐบาลได้ตอบแล้วว่าเสียใจ เพราะรัฐบาลไม่มีอำนาจที่จะไปตั้งได้ ส่วน

ข้าพเจ้ายังสงสัย ๆ ว่าทางราชการ ได้เอาเงินทางไหนมาช่วย นี้ โปรดขอ
ความกรุณาตอบให้ข้าพเจ้าทราบด้วย

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
ที่ถามมา เหตุเรื่องเพลิงไหม้ตามที่ส่งจดถึงฉะฉาน เนื่องจากน้ำมันหกล
ง่เกิดเพลิงไหม้ ยังไม่ปรากฏว่ามีการอุดหนุนเงินเพลิง เพราะฉะนั้น
เป็นไปในทางตรงกันข้าม คือประมาณ ส่วนเรื่องเงินช่วยเหลือยอมเป็น
ไปตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย คือ ๑๐๐ บาทที่ถามมาไม่ใช่เงินรัฐ
บาล เป็นเงินเรี่ยรายในท้องจังหวัดนั้น ส่วนระเบียบการช่วยเหลือทาง
รัฐบาลนั้น เป็นต้นว่าไม่มียกยติหากยักจัดสร้างที่อยู่อาศัยให้ ถ้าหาก
ว่าเป็นสถานที่ราชการคงงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อจัดสร้างขึ้น แต่เป็นบ้าน
เอกชน แต่ก็ได้มีการร้องขอในเรื่องความเดือดร้อนประการใด ถ้าหาก
ว่าผู้ประสบอัคคีภัยนั้นได้ร้องมายังรัฐบาล ๆ ก็พิจารณาช่วยเหลือตามหลัก
เกณฑ์ที่วางไว้

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : เท่าที่ทราบรัฐมนตรีได้ตอบ
ข้าพเจ้าเมื่อก่อนว่าเป็นการประมาณหรือเงินเหลือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอซัก
ถามว่าเมื่อเจ้าของบ้านประมาณเงินเหลือในการที่บ้านของตัวเองถูกไฟไหม้เช่น
เป็นต้น จะมีโทษสถานใดหรือไม่ในเมื่อถ้าดับไฟไม่ทันทำให้ที่อื่นเกิดไหม้คือ
ไปออกก็เป็นได้ ข้าพเจ้าขอตามข้อที่หนึ่ง ข้อที่ ๒ ท่านบอกว่าการ
ช่วยเหลือได้ประมาณ ๑๐๐ บาทนั้นข้าพเจ้าขอขอบใจ แต่ขอเท็จจริงมีอยู่
ว่าได้ไป ๒,๐๐๐ กว่าบาท เท่าที่ข้าพเจ้าทราบมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
ซักถามรัฐมนตรีมหาดไทยว่าเมื่อเจ้าของบ้านซึ่งเป็นเจ้าของ โรงงานทำนมเมื่อ
ศูนย์เสี่ยทรัพย์สัมบัติไฟไฟไป ๔ หมื่นบาทเศษเช่นนั้น คือหมายความว่า
เมื่อประกาศคือ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าท่านจะกรุณา
สนับสนุนให้ทุนแก่เจ้าของผู้ทำนมที่อาจไฟไหม้หรือไม่

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : คำถามข้อแรก ข้าพเจ้าขอตอบตามกฎหมาย ซึ่งตามระเบียบบังคับได้ถามมาแล้ว ทนายตอบเพียงกฎหมายก็หาว่าเป็นการตอบเพียง หนังสือพิมพ์ก็จะตำหนิ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าขอให้ท่านประธานตัดสินว่าควรจะให้ตอบหรือไม่ เช่นถามว่าปรากฏว่าประมาทจะมีผลหรือไม่ นี่เป็นคำตอบในปัญหากฎหมาย เพราะฉะนั้นกระผมขอตอบข้อ ๒ ไปก่อน ข้อ ๒ ที่ว่าผู้ถูกคดีภัยร้ายนี้ได้รับความเสียหาย รัฐบาลได้ช่วยเหลือประการใดนั้น ข้าพเจ้าได้ทราบเรียบร้อยแล้วว่ารัฐบาลช่วยเหลือตามหลักเกณฑ์ เช่นในชั้นต้นไม่มีที่อยู่อาศัย รัฐบาลโดยกรมประชาสงเคราะห์หรือโดยข้าหลวงประจำจังหวัดจัดหาที่ให้อยู่ดังที่ได้ปฏิบัติในจังหวัดพระนครนี้ ส่วนต่อไปฉันขอประกาศว่าจะขอความช่วยเหลือรัฐบาล รัฐบาลก็สั่งให้กรมประชาสงเคราะห์เจ้าหน้าที่พิจารณาเช่ามีหลักเกณฑ์จะให้ รัฐบาลออกไปเพียงอย่างเดียวจะให้เงินช่วยเหลือเท่านั้นแทนไม่ได้เช่ามีหลักเกณฑ์ ไม่ใช่ที่ว่ารัฐบาลจะให้เงินจำนวนเท่านั้นแทน แต่กระทรวงของท่านรัฐบาลจะได้สนใจ ถ้าหากว่ามีการร้องขอในเรื่องนั้นมา รัฐบาลจะได้ช่วยพิจารณาให้ดียิ่งขึ้น.

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอซักแต่เพียงข้อเดียว คือว่าถ้าหากเจ้าทุกข์เข้านหนังสือร้องขึ้นมาว่า ขอให้รัฐบาลพิจารณาช่วยเหลือทุน เพื่อเขาจะได้สร้างโรงงานทำร่มของเขาขึ้นต่อไปนั้น ทางรัฐบาลจะพิจารณาช่วยเหลือหรือไม่ ข้าพเจ้าขอทราบเพียงข้อเดียว

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลจะรับพิจารณา คือสั่งกรมประชาสงเคราะห์พิจารณาหรืออาจจะตั้งว่าข้าหลวงเทศาภิบาลหรือไม่ว่าถ้าหากว่าจะจ่ายเงินพิเศษ ส่วนนี้ว่ารัฐบาลจะช่วยเหลือก็ต้องปรึกษาประชุมกันตามกระทรวงการคลัง เพราะส่วนนี้ให้เงินมาจากค้ายาขายนายนั่น ส่วนกรณีจะให้เงินพิเศษนั้นจะต้องปรึกษากันต่อไป.

ประธานสภาผู้แทน: เมื่อก่อนเมื่อประธาน อนุญาต หรือ ไม่ อนุญาต ก็ถ้าผู้ซุกซกในประเด็นแล้ว ประธานอนุญาต แต่ผู้ซบจะตอบ หรือไม่ก็แต่

กระทู้ต่อไปเรื่อง ของข้าราชการไม่สามารถจ่ายเงินให้ผู้ชายข้าราชการ เป็นเหตุให้ราคาข้าวเปลือกตกต่ำ ของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องจังหวัดชุมพร ถ้ามกรทรวงพาณิชย์

นาวาเอก หลวงสุนาวินวิวัฒน์ (ชุมพร): ความจริงกระทู้ถาม นี้ ถามเผียงไม่จ่ายเงิน บัตนกรทรวงพาณิชย์จ่ายเงินบ้างแล้ว แต่ข้าพเจ้า ไม่ถอน เพราะอย่างไรก็ค้างกันทยเรื่อย ๆ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถ้ามกรฐมนตรีว่าการกรทรวงพาณิชย์ตั้งคือไป

ด้วยปรากฏว่าตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๔๘๒ มาจนถึงบัดนี้ ด้านงาน ข้าราชการตกรทรวงพาณิชย์จัดซื้อข้าวเพชดัง ใหญ่บ่งประชาชาตินี้ ไม่ สามารถจะจ่ายเงินให้กับผู้นำข้าราชการไปขายให้ และค้างชำระคือมีตั้งรวม ทั้งต้นเป็นจำนวนเงินคร่าวหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ล้านบาท และค้างไว้เป็นเวลา นาน ๆ เมื่อทางผู้ค้าข้าราชการไม่ได้เงินจากทางราชการก็ไม่สามารถจะซื้อ ข้าวเปลือกจากชาวนาได้ ต้องไปทยอดเงินหรือซื้อเชือจากชาวนา เป็นเหตุให้ ราคาข้าวเปลือกต่ำลงทุกที และในบั้นปรากฏว่าชาวมกรทรวงย ถ้าทางราช การทำตงหนักเท่ากับเจตนาจะลดราคาข้าวเปลือกจากชาวนา แต่ราคาข้าว ด้วที่ประชาชนต้องชอกนหาได้ตตงไม่ เหตุนี้จึงขอเรียนถามรัฐบาตว่า

- ๑) เหตุใดจึงไม่ควบคุมดูแลให้สำนักงานข้าวจายเงินให้แก่ผู้ขายข้าว ตามเวลา
- ๒) ถ้าการทจายเงินโช้า หรือตตคางนแบบเพราะไม่ได้เงินจากผู้ ช้อ ขอเรียนถามว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น
- ๓) ท่านจะสามารถแก้ไขได้หรือไม่เพียงใด.

ชยงานแดงขาดอกก ทนถ่าหากวจ่ายเงินเมอรรบชอชวอ ชวอมนกชน น
ชวอเจางชอเวรณถามฉ่า ทำไมมนจงเป็นชยงาน

พลตรี เกา เพียรเลิศ บริภณทัยทชกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

ทรวงพาณิชย์: ชวอเจางยังไม่ทราบฉ่า ด้านกงาน ถก.ช. หรือ
ถก.ช. อะไรนฉ่า ด้านกงานเหล่านนี้ไม่ใช่อังการชชชวอ ชวอเจางช
คอบชชางน และในกการทญ ชอไม่จ่ายนฉ่า ชวอเจางคอบชชกฉ่า
ชอไม่ฉ่มศรในกการทจจะใช้เงินในกการชงใช้เป็นทนฉ่ารอง และบคณกได้จ่าย
เป็นปกคิตฉ่า ฉ่าฉ่นเงิน ๓๐ ด้านบาทนฉ่า รัฐบาลชคอบกกระทูชของทานเมอ
กฉ่า เพอทจจะได้ตงฉ่าทกรณไปชอ ชวอให้เป็นกการ ฉ่ามาฉ่มช ทงน
เพื่อไม่ให้ราคาชวอเปล่งคคกฉ่า ในฉ่าฉ่นเงิน ๓๐ ด้านบาทน ฉ่าได้ใช้
ในฉ่าฉ่าทไมมเงินทจจะจ่ายให้แก่ผู้ทงผู้ใด

นาวารเอก หลวงสุนาวินวิวัฒน์ (ชุมพร): ความจริงในเรื่อง

ชวอนน ทานมกการททจจะชอชวอจากโรงฉ่าโดยรัฐบาลเป็นผู้ค้ำทางฉ่าชย
เหมาร่ๆ ทานกไม่ชอชวอ ตงฉ่าฉ่นท ๓ ถึงฉ่นท ๒๐ น บางทปลตาย
ชวอทานกชช ฉ่าบางท ๗ ฉ่าฉ่นทานไม่เอา ฉ่ากกระทงเมอชวอฉ่าฉ่าฉ่า
๓๐ เปอชเรชฉ่นฉ่า ทชวอชฉ่นฉ่าฉ่าไปชชยให้แก่มาเก่า ฉ่าฉ่าเรชชย
คฉ่นฉ่าเปชชยฉ่า ฉ่าฉ่าแก่บฉ่าฉ่นฉ่นฉ่นฉ่นฉ่นฉ่นฉ่นฉ่นฉ่นฉ่นฉ่น
ฉ่าฉ่ากโกฉ่าฉ่า ฉ่าฉ่นฉ่น ๗-๘ ฉ่าฉ่น ฉ่นชวอททง ฉ่าฉ่าฉ่าให้ฉ่า
ฉ่าฉ่า ฉ่าฉ่าเมอเวอฉ่า ฉ่าฉ่าเรชชยให้แก่มาเก่า ทำไมเป็นฉ่าฉ่า
นได้ หรือฉ่าฉ่าไรกฉ่า หรือเรอไม่ฉ่าฉ่าฉ่าฉ่าฉ่าเรชชยฉ่าฉ่าฉ่น
เรชชยชวอฉ่าเองไม่ได้อหรือ เหตุฉ่าทำให้ราคาชวอเปล่งคคกฉ่า ฉ่าฉ่าฉ่า
ได้กฉ่าชวอเป็นทนฉ่าตามฉ่า เพราะฉ่นฉ่นชอเวรณถามฉ่าทานฉ่าฉ่าฉ่า
ฉ่าฉ่าไร

พลตรี เปา เพียรเลิศ บริษัทขายเหล็ก รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์: ทจริงค่าตามเมื่อนกนออกกระทู แต่ข้าพเจ้าก็ใคร่
 จะตอบต่อไป คือว่าการขายชาวอนนชอย่างนี้ คือชาว ช.อน.ท.ท. นเรา
 กำหนด มาจาก องค์การ อาหาร ว่าให้เรา ขายได้ เฉพาะ ๓ ประการ เท่านั้น
 เพราะฉะนั้นชาว ช.อน.ท.ท. ก็จำเป็นต้องกำหนดภายในระยะ
 ว่าอีก ๓ ประเทศนั้นจะมารบเมื่อไร แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาลได้รีบความ
 ซามซึ่งขอยแต่ถึงแม้จะขายเฉพาะ ๓ ประเทศนั้นก็อาจจะมชาด ช.อน.ท.ท.
 นเหลือ ขย ก็ได้หยบยกชน พิจารณาขอความตก ลงจาก อเมริกาซึ่งก การ
 แผนกอาหารยามฉุกเฉินว่า ขอให้เราขายต่างประเทศได้โดยอิสระ โดยไม่ต้อง
 เข้าใจค่าที่เขากำหนดมา

นาวาเอก หลวงสุนาวินวิวัฒน์ (หุมพร): คำตอบก็ยังไม่
 ทราบว่าจะแก้ไขอย่างไร ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าเรื่องขายชาวให้เขานำสำหรับ
 สหประชาชาติ ถ้าหากว่าเป็นประเทศในเครือจักรภพอังกฤษ ไชแอม—
 ไชโซเจนท์ เจริญกัน เราจะเจรจาเอาเงินของเราดำนาก อย่างที่ข้าพเจ้า
 ได้เคยตามรัฐมนตรีว่าการคลังที่เราเข้าไปในองค์การ ทนล่ากถชนาการบูรณะ
 และฟื้นฟูประเทศ ข้าพเจ้าว่าลงไปอีก ๑๐๐ บาทก็ไม่สมควร สำหรับ
 ขายชาวไป ๑๕๐ เทียบกับเรโซกัน ถ้าท่านเห็นว่าเงินไทยถูกลงจะเป็นขอหาหรณ
 ข้าพเจ้าว่าดีทางใดต่อความจริง เพราะฉะนั้นขอให้ท่านเจรจากับเขาขายให้
 ได้เงินมาดีกว่า และถ้าเขาไม่ชอกขายทอนได้ การรัฐบาลไม่ชอไม่ขาย
 อย่างนี้แต่ขอชาวเปตอกลงราคาขยเรื่อย ๆ หรือบางที่ท่านรัฐมนตรีจะเป็นผู้
 จัดการ ๑๖๗๓ หรืออย่างไร กระผมตั้งตยจึงได้ถาม และออกอย่างหนง
 ไชแอมไรโซเจนท์ ท่านรัฐมนตรีว่าคงจ่าย ๑๕—๑๖ ด้านกระสอบ เดียว
 น ไชแอมไรโซเจนท์ เขากูยมไปแต่ยังไม่ถึง เราไม่มกระสอบได้ ไม่
 ชอชาวคองวอเรือ เขาชอชาวตงแดงนท ๑ ถึงนท ๒๑ กุมภาพันธ์

พลตรี เกา เพียรเลิศ บริษัทไทยทศกิจ รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงพาณิชย์: ข้าพเจ้าไม่ทราบว่าคุณตั้งกระทู้ถามอะไรไม่ทราบมี
กระสอบบ้านอะไรอยู่ด้วยยังไม่หมด

ประธานสภาผู้แทน: ขอให้พูดชัดๆ ไม่ค่อยได้ยินเหมือนกัน

นาวาเอก หลวงสุนาวินวิวัฒน์ (ชุมพร) คืออย่างนั้น ข้าพเจ้าขอ
เรียนถามว่าซื้อข้าวแดงแดงหน ๑ ถึง ๒๓ กุมภาพันธ์ ใช่ไหมไรชื่อเจนนี่ ขอ
ขี้มนไปแต่ยังไม่ถึง เราไม่มีกระสอบใส่แต่ไม่มีเงินให้ ออกหนึ่งที่ขายข้าว
ท่านบอกว่าคุณซื้อหรือ ท่านไม่สามารถจะเจรจาขายกับเขา เราไม่มีของ
เขาไม่ซื้อจะซื้อหรือทำไม เมื่อมีของก็ขายเขาเงินมาไม่ดีกว่าหรือ ขอเรียน
ถามว่าจะเจรจาได้ไหม

พลตรี เกา เพียรเลิศ บริษัทไทยทศกิจ รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงพาณิชย์: เราอยู่ในการควบคุมในการที่จะขายข้าว รัฐบาล
ได้ตอบแล้วเมื่อหรือแล้ว ส.ฉ.น.ท.ท. รัฐบาลต้องแก้เรื่ององค์การอาหาร
ในเรื่องกระสอบเป็นอย่างนั้นคือว่าผู้แทนของสหราชอาณาจักรอังกฤษนั้น เขา
ต้องการซื้อข้าวเขาไป ขณะที่เราไม่มีพอใช้เราก็ให้ขี้มนเขาไป แต่
ขณะนั้นเรามีกระสอบอีกมาก การที่ไม่ซื้อข้าวมากมาขายเพราะกระสอบ
ไม่มี ถ้าต้องซื้อเกินกำลังที่ออกไปได้แล้วข้าวเป็นหนอน โรงสีก็ว่ารัฐบาล
ซื้อแต่ไม่ขนเขาไป คงระวัง การซื้อการดำเตยคงให้เหมาะกัน ไม่ใช่ซื้อ
เต็มโกดัง มีแต่ส่งออกไปไม่ทัน

ประธานสภาผู้แทน: กระทู้ต่อไปเรื่องโรงพิมพ์ของกรมการรักษาดินแดน
ของ พันโทพโยมฯ ตามกระทรวงกลาโหม

พันโท พโยม จุลานนท์ (เพชรบุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมดังต่อไปนี้

ด้วยโรงพิมพ์ซึ่งกรมตำรวจตระเวนบก (เดิม) ได้ซื้อมาจากกรม
 แผนกทหารบกด้วยเงินราชการส่วนหนึ่งเป็นราคาประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ได้
 อนุญาตเป็นสัมปทานของทางราชการทหาร โดยถูกต้อง และบุคคลควรให้อยู่
 ในความครอบครองของกรมการรักษาดินแดน แต่ทราบว่าได้ถูกยึดไปใน
 ระหว่างการรัฐประหารเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๔๘๐ นับแต่นั้นตกไปอยู่ในความ
 ครอบครองของบริษัทบุคคลคนละหนึ่ง ซึ่งได้จัดดำเนินการโรงพิมพ์เป็น
 บริษัทจำกัด ได้มีประโยชน์เป็นส่วนดีของบุคคลคนละสมควรขอคืนเป็นเวลา
 ประมาณ ๑ ปีแล้ว จึงใคร่ขอทราบหลักฐานและข้อเท็จจริงในเรื่องนี้โดย
 ตระกูลคำเป็นมาประการใด

พลเรือตรี หลวงพลสินชวาณัติกร รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 กลาโหม: กระทรวงกลาโหมขอตอบกระทู้ของผู้แทนว่า โรงพิมพ์ตาม
 หลักฐานที่ส่งมาได้เป็นของกองทัพทหารซื้อมาจากกรมแผนที่ เพิกใช้ใน
 ราชการเป็นราคา ๘๕๓,๕๐๐ บาท โดยมีคณะกรรมการควบคุม ภายใต้ผู้
 ช่วยบัญชาการทหารแห่งประเทศไทย ได้สั่งให้ทหารไปยึดไปควบคุม
 โรงพิมพ์ เมื่อวันที่ ๓๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ แต่ดำเนินการจัด
 ตั้งมาเป็นบริษัท และมีกรรมการดำเนินการ เมื่อเห็นว่าโรงพิมพ์ได้บริ
 นานแล้ว ถ้าไม่จัดการดำเนินการต่อไปแล้วงานที่ค้างอยู่ก็จะเสียหาย และ
 เพื่อจะให้กิจการได้ดำเนินไป คณะผู้ก่อการและบุคคลบางคนจึงได้จัดตั้ง
 เป็นบริษัทขึ้นดำเนินการต่อไป คือมีหุ้นของกรมการรักษาดินแดนอยู่ ๘๘๓ หุ้น
 และเป็นของผู้ก่อการรวมอยู่ด้วย ๘ หุ้นด้วยกัน ตั้งเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม
 ๒๔๘๐ และได้ดำเนินการต่อมาจนกระทั่งบัดนี้

พันโท พโยม จุฑานนท์ (เพ็ชรบุรี): ตามที่ทางรัฐมนตรี
 กลาโหมได้ทราบแจ้งรายการมานั้น เป็นข้อเท็จจริงข้อเท็จจริง คือว่า
 ตามที่ทางผู้ช่วยบัญชาการทหารบกแห่งประเทศไทยได้ทำการยึดมาตั้งแต่เมื่อ

วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ นั้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนถามว่า การที่ได้
 ยึดไปนั้นเป็นการปฏิบัติด้วยความชอบธรรมอย่างไรหรือไม่ เพราะถ้าความ
 จริง โรงพิมพ์ใน ซอเตจจริง นนทาน กยอ มรวบ อยู่แต่ถือว่าเป็น โรงพิมพ์ ของ
 ราชการทหารในขณะนั้น การที่ได้ไปยึดมาเช่นเป็นการชอบธรรมอย่างไร
 ต่อมาการที่ได้จัดทำกิจการของโรงพิมพ์นั้นมากเป็นเวลานานแล้ว และมา
 จัดการเปิดเป็นบริษัทจากัดชน ที่ท่านได้อ้างความเห็นของกรมกษัตริย์
 ยี่ ๘๘๓ หนึ่งนั้น และเป็นของบรรดาผู้ก่อการบางคนอีก ๗ หนึ่ง ยี่นั้น
 ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริงตามที่ท่านรัฐมนตรี ฯ ได้กรุณาตอบมา
 จากหัวใจแล้ว ข้าพเจ้าใคร่จะขอถามต่อไปว่า ท่านรัฐมนตรี ฯ จะ
 กรุณาเอาหลักฐานมาให้ข้าพเจ้าดูจะได้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า
 หลักฐานในเรื่องนี้หรือไม่ ได้จดทะเบียนไว้เป็นหลักฐานหรือไม่ และ
 มีหลักฐานอย่างไรหรือไม่ นอกจากนั้นเท่าที่ได้พบมาแต่จนเหตุการณ
 คีย์ ถ้าจะพูดต่อไปก็คือว่า กเมอทรพยอินนเป็นของกรมการรักษาดิน
 แดนแล้ว เหตุใดจึงไม่ ให้อยู่ในความอำนาจการขององค์การทหาร
 ผ่านศึก ซึ่งองค์การนี้ ได้จัดทำอยู่ใน ทพย ดินของราชการ กระทรวง
 กลาโหม ทั้งนี้เพราะเหตุใดท่านจึง ไม่จัดการให้โรงพิมพ์อยู่ในความ
 อำนาจการขององค์การทหารผ่านศึกเสียได้ ท่านเห็นชอบแต่หรือว่า
 คำแนะนำอย่างนั้นเป็นการสมควร เพราะว่ามีอะไร ๆ ในเชิงรัฐบาลก็
 ได้ตั้งงบประมาณเป็นจำนวนถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนรธักจากออกจะเป็น
 การดกตณกันชยัณนี้ ท่านเห็นสมควรอย่างไรที่เบนในรูปนี้

พลเรือตรี หลวงพลสินชวาณคัก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

กลาโหม : ตามข้อคำถามข้อ ๑ ที่ยึดไปนั้นชอบธรรมหรือไม่ นั้น ที่แรก
 ก็เคยถามข้อเท็จจริงว่าไม่ทราบว่าเป็นของรัฐบาล เพราะว่ามี
 การรายงานกลาโหมถึงตนกัน เพราะฉะนั้นคณะรัฐประหารก็คิดว่าหลักฐาน
 อาจจะเป็นเรื่องข้อค้านอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ผู้รายงานก็รายงานไม่ถูกต้อง

ตามความเป็นจริง ก็ตั้งให้ตมมากอน เพียบชงกนถารคัยค่านของฝ่ายตรง
ข้าม

ข้อ ๒ ตามเรื่องการจดทะเบียน ขอโทษ เมื่อกนบอก ๘๘๓ หนี
คือทงหมดเป็นพนหนี หนีละ ๓๐๐ บาท เป็นของกรมการรักษาดินแดน นอกนั้น
เป็น ของ ผู้ ก่อ การ ๘ หนี ใน เรื่อง จดทะเบียน หนีได้ จด ทะเบียน ที่ กระทรวง
พาณิชย์ มีหลักฐานท่านจะขอได้ทงกระทรวงพาณิชย์

ท่นอกขอหนังสือ ทำไม่ไม่ให้ชงการทหารมานคักค้ำเนนการน เพราะ
ว่าเรื่องชงการทหาร มานคักค้ำ เนนการท ทงทคณรัฐประหาร ไปคอบคุม
โรงพิมพ์ ใดกอน แล้วขอเท็จจริงยังได้ทราบไม่ได้ขอเท็จจริงว่าเป็นอย่างไร
เพราะ ว่าในขณะนั้น ยังตงกรรม การชอบ ค้อน เรื่องกรม การ รักษาดินแดนอยู่
เพราะฉะนั้นชงการทหารมานคักมาชอชงโรงพิมพ์ จึงยังไม่ได้คักคั่งทงน
เพราะว่าชอบค้อนยังไม่เสร็จเรียบร้อย แต่อย่างไรก็ตามเมื่อปรากฏว่าโรงพิมพ์
นเป็นชงทางราชการแล้ว กต่าใหม่กมคักความมุ่งหมายที่จะเรียกคนมาค้ำเนน
การค้อยไป

พันโท พโยม จุลานนท์ (เพ็ชรบุรี) : ตามที่ทนายรัฐมนตรีได้ชี้แจง
มานนพังกูฎฐักว่าไม่แจ่มแจ้งหลายประการ กต่าคือความเป็นเรอชนำช
อยู่ ทคณะ รัฐประหาร ขณะนั้น ซึ่งส่วนใหญ่ เป็นข้าราชการในกระทรวง
กต่าใหม่ตนเอง แต่ทำไมจึงไม่ทราบค้ำโรงพิมพ์เป็นโรงพิมพ์ชงราชการชง
ตามธรรมเนียมแต่อกนจะทราบ นอกจากนเรา จะอ้างเอารายงาน ท ผศ เป็น
เครื่องแก้การกระทำผิดคนน อย่างนรตักว่ากระไรอยู่ เพราะว่าการทจะไป
บอกอะไรไปน ุงการในรัฐชถานกต่า หรือุงการในหนังสือพิมพ์กต่าได้เคย
พดจจารณกนเดิมชอว่า รายงานต่าง ๆ ทำให้ชถานการณบ้านเมืองบ่นบ่ง
เด่มอ อย่างที่เรอชว่ารายงานยกเมฆน ทำให้ไปชคโรงพิมพ์ชงเป็นชง
ราชการ เพราะฉะนั้นเมื่อชคไปแล้วไปประกอบการผิด จึงอยากจะถามว่าการ
ที่เอาโรงพิมพ์ ชงรัฐบาล ไปตงเป็น บริษัทชงน เป็นการ ชอบหรือ ไม่ค้อยังไร

นอกจากนี้ระหว่างที่โรงพิมพ์ดำเนินการมาก่อน ที่ท่านดำเนินการนั้นเป็นข้อเท็จจริง ผลประโยชน์ที่ได้มาตลอดเวลานี้ได้เป็นเงินขาดทุนกำไรเท่าไร และใครเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องความเสียหายของทรัพย์สิน นอกจากนั้นการที่ท่านบอก่า ทางกระทรวงกลาโหมกำลังจะเรียกเอาทรัพย์สินโรงพิมพ์ มาดำเนินการนั้น อันนั้นก็เป็นการข่มขู่อยู่แล้วว่า ตลอดมาจนกระทั่งบัดนี้ทางกระทรวงกลาโหมเองก็ยังไม่เพียงแต่คณะกรรมการสอบสวนความจริง แต่ก็เป็นการทำท่านย่นแถมทรัพย์สินเป็นของกรมการรักษาดินแดนโดยถูกต้อง เพราะฉะนั้นจึงใคร่ขอถามว่า การทำการล่าช้าอยู่นั้น เป็นเพราะอิทธิพลอย่างไร มีอิทธิพลอย่างไร นอกอิทธิพลใดบังคับให้ท่านต้องทำการล่าช้าอย่างนั้น

พลเรือตรี หลวงพลสันชวาณัติก์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม :

เพราะว่าหลักฐานยังกระจัดกระจาย ไม่ได้หลักฐานที่แน่นอน ท่านเพื่อให้แน่นอน จึงได้จัดการรวบรวมหลักฐานตั้งที่จัดการอยู่ การที่เอาโรงพิมพ์ไปดำเนินการนั้น ที่จริงถ้าคิดแต่ยังไม่ชอบ แต่ทว่าเรื่องการตั้งโรงพิมพ์จะผิดหรืออย่างไรก็ตาม มีพระราชบัญญัติเมื่อ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๔๕๐ เพราะฉะนั้นต้องถือว่าเท่าที่ตามมาแต่ไม่ผิดกฎหมาย ท่านผลประโยชน์ที่ท่านถามว่าได้เท่าไรนั้น ไม่ทราบ เพราะกรรมการยังไม่ได้รายงาน ผลประโยชน์ ขาดทุนได้กำไร ไม่ทราบ เป็นความรับผิดชอบซึ่งทางบริษัทต้องดำเนินการต่อไป ที่นันทางานล่าช้า กระทรวงกลาโหมทราบแล้ว แต่ทว่าทำไมล่าช้า ได้ตั้งกรรมการไปสอบสวนเรื่องการเงินเมื่อ วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๔๕๓ มีรัฐมนตรีกลาโหมเป็นประธานสอบสวน แต่มีนมเรื่องอื่นเกยจนอยู่ด้วย จึงสั่งให้ตรวจทรัพย์สินของกรมการรักษาดินแดนทุกอย่าง และจนถึงบัดนี้กรรมการเพิ่งสอบสวนเสร็จแต่ยังไม่ได้แจ้งมา ฉะนั้นเท่าที่ตามมาแต่จึงไม่ถือว่าล่าช้า ส่วนที่ถามว่าอิทธิพลใดนั้น ไม่มีอิทธิพล

พันโทโพยม จุลานนท์ (เพชรบุรี) : ที่ท่านอ้างว่าพระราชบัญญัติ
 นิรโทษกรรม เป็นเครื่องผูกพันมิให้คนกระทำผิด ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
 บางที่จะไม่ตรงกับหลักการ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น ร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนั้นหมายถึงการกระทำในเรื่องที่มีรัฐประหาร แต่โรงพิมพ์นั้นได้ถูก
 ยึดหลังจาก พระราชบัญญัตินิรโทษกรรมผ่านไปแล้วยังไม่ผิด หรือหมายความว่า
 ว่าผู้ได้รับนิรโทษกรรมจะทำอะไรผิด ๆ ค่อมักไม่ผิดหรือ ถ้าอย่างนั้นข้าพเจ้า
 ขอถามท่านรัฐมนตรีด้วยว่า มันเป็นอย่างไรแน่ คือความผิดที่กระทำหลังไม่ผิด
 ด้วยหรือ นี่ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งที่ท่านบอกว่าไม่อาจขาน
 ข้าพเจ้า เขาจะ ยอม ก็คือได้เห็นใจในความซมกัซมกันของท่านเหมือนกัน แต่
 ใครจะขอถามเป็นประการสุดท้ายว่าท่านจะเรียก โรงพิมพ์นั้นมาอยู่ในความ
 ครอบครองของกระทรวงกลาโหม จากบุคคลเหล่านั้นได้เมื่อไร นอกจากนั้น
 ท่านเองก็ได้เคยยืนยันแรงงหลายครั้งหลาย คราว แล้วว่า บัญชีหรือบัญชีใน
 กระทรวงกลาโหม ท่านจะแกะเด็ดขาด เช่นกรณีรับเป็นคน ทนกรณีเช่น
 จะเจียบเหมือนกรณีรับหรือไม่

พลเรือตรี หลวงสินธุวานตัก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 กลาโหม : เรื่องผิดหรือไม่ผิด กระผมไม่ใช่นักกฎหมายจึงไม่ทราบ แต่
 การกระทำนั้นไม่เป็นการสมควร เรื่องจะเรียกกลับมาเมื่อใดนั้น จะได้
 พยายามทำโดยเร็วที่สุดและไม่เจียบหรือเรื่องรับก็ไม่เจียบ

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปเรื่องเสรีภาพของหนังสือพิมพ์
 ของท่านผู้มั่งเกยรตแห่งจังหวัดเชียงใหม่ ถ้ามกระทรวงมหาดไทย

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

๑. ได้ทราบว่ามีระดับกรมตำรวจได้ออกหนังสือเวียนถึงบรรณาธิการ
 หนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ห้ามลงข่าวการปราบปรามพอก จลาจลในภาคใต้ โดยพล
 การ เว้นแต่ข่าวที่ได้รับจากคณะกรรมการนั้นเป็นความจริงหรือไม่

๒. ได้ทราบจำทางกรมตำรวจได้ออกคำสั่ง ให้เจ้าหน้าที่ตระเวนเก็บ
หนังสือพิมพ์เสียงไทย ฉบับประจำวันที่ ๓๐ เดือนกันยายนจำนวนหนังสือ
พิมพ์นั้นเป็นความจริงหรือไม่ หากเป็นความจริงพฤติการณ์เช่นนี้เป็นการ
ก่อกวนต่อเจ้าเดรัจฉานของหนังสือพิมพ์อย่างใดหรือไม่

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรี ช่วยว่า การกระทรวงมหาดไทย
ก่อนนี้ เมื่อตั้งกระทู้ถามมีเจตนาจะทราบถึงการเข้า ต่อเจ้าเดรัจฉาน
กรมจะขอเรียนให้ทราบเสียก่อนว่ารัฐบาลนั้นนโยบายที่จะให้หนังสือพิมพ์
เดรัจฉาน แต่เดรัจฉานต้องเป็นไปตามกฎหมาย เวลานี้รัฐบาลยังไม่ได้
เข้าต่อเจ้าไปตั้งต้นด้วยซ้ำ จะเห็นได้ว่าในบางกรณีรัฐบาลก็ให้เดรัจฉานมาก
จนเป็นการผิดกฎหมายเช่นนี้ เป็นต้น ในกรณีท่านถามมาว่าขอขบคิดกรม
ตำรวจได้มีคำสั่งไปยิงบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ทุกฉบับระบบ ห้ามการโฆษณา
เกี่ยวกับพรรคต่างพรรคต่างต่าง ทั้งนี้ เพราะ คณะกรรมการรักษาการ
ภาคทักษิณ ได้ตกลง ร่วมมือกับฝ่าย มรดาย ในการ กวาดล้างปราบปรามพวก
ต่างต่าง ฝ่ายได้พิจารณาเห็นว่า เพชรรักษาความสงบ เงียบระยของ
ประชาชนจึงไม่ยอมให้หนังสือพิมพ์ทุกฉบับของ คืนแดนแต่ระฝ่าย ลง ข่าวเกี่ยว
กับการกวาดล้างในครั้ง นิตตลอดเวลาทำงาน และเมื่อเสร็จการทำงานแล้ว
หนังสือพิมพ์จะ ลงข่าวเหล่านั้นได้ ต้องไปขอทราบข่าวจากคณะ กรรมการรักษา
การต่าง ทั้งกรรมการรักษาการต่างได้เห็นชอบด้วย กรมตำรวจจึง
ได้ออกคำสั่งห้าม โดยอาศัยบทบัญญัติตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติ
การพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๗๔

ในข้อ ๒ นั้น ขอตอบว่าเนื่องจากหนังสือพิมพ์ฉบับหนังสือวันที่ ๓๐
เดือนกันยายนขอความยินยอมเป็นการผ่านคำสั่งของกรมตำรวจ คำคำสั่ง
ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ จึงได้ทำการล้อมส่งมอบดำเนินคดีต่อไป ส่วนหนังสือ
พิมพ์ฉบับประจำวันที่ ๓๐ กุมภาพันธ์ ตามประมวลกฎหมายอาชญากรรม
ความอาญา ถ้ามีสิ่งพิมพ์ใดที่เกิดจากการกระทำผิดกฏของผิดเขาใจตาม
ประมวลกฎหมายอาชญากรรมความอาญา

นายทองดี อีสราชีวน (เชียงใหม่) : ความจริงเท่าที่อธิบดีกรม
 ตำรวจได้ออกคำสั่งถึงบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ทุกฉบับในพระนครห้ามลงข่าว
 การปราบปรามจลาจลทางภาคใต้ นั้น ความจริงก็เห็นออกเห็นใจเหมือนกัน
 ในเรื่องนั้น ทนถ้ำจะพูดถึงในคำพูดที่จะสั่งห้ามเขาโดยเด็ดขาดหรือปฏิบัติตาม
 กฎหมายเท่าที่ทางรัฐมนตรีได้อำนาจเมื่อนั้น ข้าพเจ้าเองไม่ใช่นักกฎหมาย ทน
 ข้าพเจ้าสงสัยว่าเท่าที่อธิบดีกรม ตำรวจทำ เช่น นั้นข้าพเจ้า คิด ว่าเรา ยังไม่ได้
 ประกาศกฎอัยการศึกหรือประกาศภาวะฉุกเฉินข้าพเจ้าคิดเช่นนั้น ความเข้าใจ
 ใจของข้าพเจ้า ทนข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าเมื่อหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นบริการของ
 ประชาชน ข้าพเจ้าพูดในทันทีหมายความว่าหนังสือพิมพ์ที่ซึ่งเขาเองข่าวอย่าง
 ชัดเจนแจ่มแจ้งด้วยหัวใจ เป็นธรรม เช่นนั้นแล้ว ก็เมื่อเขาได้เสนอข่าวทาง
 บัญชีใดซึ่งตรงกับข้อเท็จจริงที่เขาประสบเห็นมาเช่นนั้น เพื่อมาเสนอต่อ
 ประชาชนพูดเมืองต่อไป ทนรัฐบาลมาห้ามเขาอย่างนั้นแล้วมันเป็นการคัดสรร
 และเสรีภาพของเขาหรือ นั้นข้าพเจ้าเห็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นขอเรียนถาม
 ทางรัฐมนตรีว่าเป็นข้อหนังสือที่ข้าพเจ้าสงสัย

นอกจากนั้นข้าพเจ้า ขอเรียนชักชวน รัฐมนตรีว่าเมื่อประมาณ ๓๐ กว่า
 วันมาแล้ว ทางฝ่ายรัฐบาลให้สัมภาษณ์ว่าอาจจะมีการเซ็นเซอร์เกี่ยวกับ
 เสรีภาพหนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งว่าหนังสือพิมพ์ไหนไหนไหนไป
 ทางตำรวจคอมมิวนิสต์บ้าง ข้าพเจ้าสงสัยว่าตำรวจคอมมิวนิสต์ นั้นเราจะเอา
 อะไรมาพิสูจน์ ทนพูดถึงหนังสือพิมพ์พยายามข่มขอบตำรวจคอมมิวนิสต์
 นั้น ความจริงคอมมิวนิสต์นั้นทำอะไรเสียหลายบ้าง แต่งตั้งหลักฐานมาให้
 กระฉ่างแจ่มแจ้งที่จะไปปิดปากหนังสือพิมพ์คอมมิวนิสต์ ข้าพเจ้าเองเข้าใจว่า
 คงจะมีสักเท่าใดก็ตามหนังสือพิมพ์ ซึ่งในโลกนี้โดยระบอบประชาธิปไตย
 เขาต้องเบ็ด ใต้อ่างในสิทธิและเสรีภาพให้แก่หนังสือพิมพ์อย่างเต็มที่ ทน
 ข้าพเจ้าจึงขอถามทางรัฐมนตรี ว่าเท่าที่ทางอธิบดี กรมตำรวจได้ ปฏิบัติไปนั้น

ภาพเจ้าเข้าใจว่าเป็นการ ที่กล่าวด้วยดวงตาในศัพท์ และ เสรีภาพ หนังสือพิมพ์ใช้หรือไม่

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
สำหรับข้อ ๓ ในเรื่อง ที่อธิบดี กรม ตำรวจได้ ทำไปนั้น กระ ทำไปโดย ถูก ต้อง ตามกฎหมาย และทำไปโดยอยู่ในเหตุผลตามที่ รัฐบาลได้มีเจตนาตั้งที่ได้ กราบเรียนมาแต่เมื่อก่อนจากทุก ๆ ฝ่าย คือฝ่ายเซาท์ท่าม ฝ่ายเราก็อห้ามที่จะ ไม่ให้ถึงข้อของการปฏิบัติการณ์ในระหว่างวันที่ ๓๑ ถึง ๓๕ กุมภาพันธ์ นกตกตง ก็นับมาอย่างนั้น ในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติที่กล่าวมาข้อความเป็นใจ ความว่า ถ้าขณะใดเพื่อประโยชน์แห่งความสงบเรียบร้อย ศิริสวัสดิ์ความ ขำมาซึ่งจะกำหนด หรือห้ามมิให้ถึงข้อประเภทหนึ่งประเภทใดที่เกี่ยวกับ การเมืองระหว่างประเทศก็ดี หรือที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยภายในก็ดี ได้ ถ้าหากฝ่าฝืนมีความผิด กฎหมายด้วยบทเช่นอย่างนั้น ทนมหตุการณ์ ทางบัญชีได้ เหตุการณ์ทางบัญชีได้ ในระยณะนั้นเราจำเป็นต้องกล่าวถึงต่าง พอดจตุลจตุ เพราะฉะนั้นเราคงต้องฝ่าย เพราะฉะนั้นเราทำไม่ผิด ด้วยเหตุผล ข้อที่กล่าวด้วยดวงตาเสรีภาพหนังสือพิมพ์หรือไม่ ได้เรียน แล้วถ้าจะแก้ไขข้อเท็จจริง จะพิจารณายังไม่ถึง เดี๋ยวเสรีภาพมอชยันคน รัฐบาลให้โอกาสเต็มที่ ก็ยังไม่เข้าคุม เช่นมาตรา ๓๓ หนังสือพิมพ์ ลงข้อความลับราชการเป็นผิด แต่รัฐบาลไม่เอาผิด อย่างนั้นเบนคน เถิดเมื่อชาวที่ตงผิด รัฐบาลไม่เอาผิด เพราะฉะนั้นรัฐบาลยังไม่ดวงตา เสรีภาพ เสรีภาพหมายความว่าอยู่ในขอบเขตของเงินตรา

เรื่องคอมมิวนิสต์ที่รัฐบาลได้พิจารณา คอมมิวนิสต์ ความหมายไม่ได้หมายความว่าถึงที่เขียนหนังสือพิมพ์อย่างไร เพราะคอมมิวนิสต์ของ ไม่มีกฎหมาย หรือมหตุติวิชา ซึ่งไปทำอะไรเป็นคอมมิวนิสต์ แต่ คอมมิวนิสต์ที่ใช้ภาษาทั่ว ๆ ไปนั้น หมายถึงการเดินการเมืองด้วยวิธีลับ

สื่อพิมพ์ที่ไม่ได้ลงข่าว สรรเสริญเกียรติคุณกระทำของท่านรัฐมนตรี หรือผู้ทรง
เกียรติ ซึ่งความจริงเขาไม่ลงเพราะขัดกับนโยบายความคิดเห็นของหนังสือ
พิมพ์ เท่าที่กรรมการเรียนตงน ถ้าหากว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น
ได้ลงคัดค้านวิพากษ์วิจารณ์อย่างเต็มที่นั้น จะเป็นการทว่าท่านรัฐมนตรีจะ
สั่งเซ็นเซอร์หรือไม่ โดยที่ข้าพเจ้าขอเรียนถาม หมายความว่าเขา
แสดงความคิดเห็นโดยเอกเทศนี้ ขอทราบเพียงเท่านี้

นายเลียง ไชยกาล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :
รัฐบาลมีนโยบายที่จะไม่ปรารถนาให้ใครสั่งเซ็นเซอร์ หรือลงข่าวสั่งเซ็นเซอร์
รัฐมนตรีคนไหนคนใดโดยไม่เป็นธรรมหรือเป็นธรรมก็ตาม แต่รัฐบาล
เรียนเมื่อท่านแถลงว่า ถ้าหากว่าการเซ็นเซอร์หรือลงโทษก็เป็นการปฏิบัติ
การตามกฎหมาย ก็หมายความว่าหนังสือพิมพ์นั้นตั้งเจตนาเป็นเหตุฐาน
ตั้งแค้นจนจนเพื่อก่อให้เกิดฉุกละหุกการณ์ในบ้านเมือง เกิดรบราฆ่าฟันหรือให้
เกิดเหตุร้ายขึ้นเป็นภัยด้วยกัน หมายความว่านั้น ส่วนตัวรัฐบาลไม่มีนโยบาย
ที่จะสั่งเซ็นเซอร์ในผู้ใดผู้หนึ่ง และไม่มีนโยบายที่จะกีดกันในกาวิพากษ์วิจารณ์
ให้เป็นธรรมแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งต่อไปเรื่องข่าวณาเดือคร่อนการข้อ
ขายข่าวของท่านผู้เกียรติจังหวัดพิษณุโลก ตามกระทรวงพาณิชย์

ร้อยโทจงกล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

๑. ได้ทราบว่า องค์การจัดสรรในกระทรวงของท่านไม่สามารถจัดส่ง
ข่าวไปต่างประเทศได้ตามควรแก่ปริมาณ จึงเป็นเหตุให้เงินไม่พอกับการ
หมุนเวียนข้อข่าวจริงหรือไม่ ท่านจะแก้ไขอย่างไร
๒. ในการขอข่าวนี้ ท่านคงงบประมาณไว้ว่าจะส่งข่าว ๘ แสน
ต้น ท่านใช้เงินหมุนเวียนข้อข่าวเป็นจำนวนเท่าใด พอหรือไม่ ถ้าไม่

พศท่านจะจัดการอย่างไร เพื่อจะได้ไม่เป็นภาระกระทบกระเทือนแก่ชาวนาใน
เรื่องราคาข้าว

เรื่องชาวนาเดือดร้อนเรื่องชาวนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งจนน กมถึง ๓
กระทู้ด้วยกัน ขอรับทราบไว้ด้วย

พลตรีเพียรเลิศ บริษัทวิทยุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ : กระทรวงพาณิชย์ขอตอบดังนี้

๑. การส่งมอบข้าวออกไปต่างประเทศใน พ.ศ. ๒๔๘๒ นี้ สำหรับ
ในเดือนมกราคม นับเป็นประวัติการณ์ ส่งข้าวออกไปนอกประเทศมี
ปริมาณมากที่สุด แต่กระนั้นก็ดี ในเดือนกุมภาพันธ์ เพียง ถึงวันที่ ๒๓
ก็สามารถจัดมอบข้าวให้แก่ผู้แทนต่างประเทศไปแล้วถึง ๓๒๗,๐๐๐ ตันเศษ และ
แน่ใจว่าจะสามารถส่งได้ส่งกวานอก ซึ่งเปรียบเทียบกับดวงตงแต่สงครามได้
เสร็จดังนั้น ไม่มีประเทศใดที่ส่งข้าวออกได้มากเท่าที่กล่าวแต่ใน ๒๔๘๒ นี้เลย

๒. ขณะนี้กระทรวงพาณิชย์ได้ใช้ทุนหมุนเวียน ๒๔๐ ล้านบาท ดำ
หรับจัดการซื้อข้าวจำนวน ๘ แสนตัน และการจัดซื้อ ได้ชงเป็นงวด ๆ และ
ทยอยส่งมอบออกไป ไม่ใช่ซื้อทีเดียวหมดทั้ง ๘ แสนตัน ฉะนั้นเงินทุน
มียกพอใช้หมุนเวียนได้ตามปกติ แต่ถ้าหากว่าข้าวที่จะส่งออกได้มาก
จนแต่ละจำเป็นต้องใช้เงินทุนหมุนเวียนส่งกวาน กระทรวงพาณิชย์จะได้จัด
หาเพิ่มเติม ให้เป็นภาระกระทบกระเทือนแก่ชาวนาในเรื่องราคาข้าว

ใน ๒ เดือนแรกของปี การรวมการอาหารยามฉุกเฉินระหว่างประเทศ
ได้แบ่งข้าวไทยให้แก่ประเทศต่าง ๆ ในภาคเอเชีย ๕๑๕,๐๐๐ ตัน รวมทั้งข้าว
สระเก็บ ๕๐,๐๐๐ ตัน และสำหรับภาคยุโรปแบ่งให้ ๕๐,๗๐๐ ตัน ในเดือน
มกราคม เราได้จัดสรรข้าวให้แก่พวกซีบีเอ็มไป ๑๓๐,๕๐๗ ตัน ส่วนใน
เดือนกุมภาพันธ์ ถ้าหากตใดจะส่ง ๒๐๐,๐๐๐ ตัน เราได้ส่งมอบให้ไปแล้วถึง
วันที่ ๒๓ มี ๑๒๗,๘๘๘ ตัน ขณะนี้ของคการจัดสรรข้าวและด้านถึงงานข้าว

ได้รวมมรดกกันอย่างเต็มที่แล้ว ที่จะมอบชาวต่างชาติออกไปให้ถึงจำนวนที่กำหนด และเชื่อว่าจะสามารถทำได้เช่นเมื่อได้เปรียบเทียบกับแล้ว มี ๒๔๘๒ นเราได้ส่ง ชาวต่างชาติเป็นประทัดการณ์ คือนับตั้งแต่สงครามได้สงบลงแล้ว ไม่มีเดือน ใดในปีใดส่งชาวต่างชาติเท่ากับเดือนใน ๒๔๘๒ นเลย แม้ใน พ.ศ. ๒๔๘๑ ซึ่งเป็นปีที่เราส่งชาวต่างชาติมากที่สุด ถึงกับได้รับคำชมเชยจากต่างประเทศ กึ่งมรดกคนน้อยกว่า คงคิดเลขตกถ้าว

สำหรับชาวยุโรปที่ได้รับส่วนแบ่งให้ส่งไป ๔๐,๗๐๐ คนนั้น องค์การ ศึกษารัฐชาติได้พยายามเจรจาขายไปแล้ว ถึงจำนวน ๓๘,๓๐๐ คน เหลืออีก เพียง ๒,๔๐๐ คนเท่านั้น ในปี ๒๔๘๒ เราได้ทำข้อตกลงกับกระทรวงการ คลังขอเพิ่มทุนหมุนเวียนขอชาวเป็น ๓๒๗ ล้านบาท แต่ขณะนี้ได้เพียง ๒๔๐ บาท ซึ่งพอจะใช้หมุนเวียนได้อยู่ เพราะในการจัดชาวยุโรปภายใน เฉพาะอย่างยังส่งไปบักชไต ก็มีการตกลงให้ทุนหมุนเวียนได้อีกต่างหาก ๓๐ ล้านบาท

ในด้านช่วยเหลือชาวนา ทางกระทรวงก็ได้พิจารณากำหนดราคา ขั้นต่ำของข้าวเปลือกแต่ละชนิดในท้องที่ต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งชาวนาได้ และ โฆษณาทางวิทยุกระจายเสียง ก็ได้ตั้งการไปยังจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ ให้แนะนำแก่ชาวนาแล้ว เชื่อว่าชาวนาจะได้รับประโยชน์ในเรื่องราคาคานเป็น อย่างดี และขณะนี้กระทรวงพาณิชย์มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะระดมการ ซื้อข้าวส่งออกไปให้มากที่สุด ฉะนั้นยอมเป็นการจูงใจให้ชาวนาได้ขายข้าว ของตนโดยดีมาเสมอ

ร้อยโทจางกล ไกรฤกษ์ (พิณโลก) : ตามถ้อยแถลงของท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ขอมมานัน ข้าพเจ้ายังมีคำถามเกิดขึ้นแสดง สงสัยอยู่เป็นอันมากคือ ในเรื่ององค์การศึกษารัฐชาติ ข้าพเจ้าถามนไม่ใช่ว่า

คำทูล เป็นการสมควรที่จะได้รับคำชมเชย แต่เรื่องที่จะได้รับคำชมเชยนั้น
 เรื่องที่ข้าพเจ้าจะต้องถามซักเป็นถ้อยคำใหญ่คือไป อย่างไรก็ดีข้าพเจ้าขอถาม
 ว่าท่านได้ตระหนักหรือไม่ว่า กรรมวิธีการพิจารณางบประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๑
 ชุดหนึ่ง และกรรมวิธีการพิจารณางบประมาณ ๒๔๗๒ อีกชุดหนึ่ง ได้
 คงข้อตั้งเกล้าของคณะกรรมการจัดตั้งกรมศุลกากรระบบเดี่ยว ทั้งนี้เพราะเหตุที่ท่านเป็นรัฐ
 มนตร์ว่าการกระทรวงพาณิชย์ ควบคุมกิจการกระทรวงพาณิชย์อย่างเข้ม
 แข็งพอแสดงไม่จำเป็นที่จะตั้งของคณะกรรมการชุดนี้ ทั้งนี้ในเรื่องกิจการที่ยังเป็น
 ห่วงข้อสงสัยอยู่ ข้าพเจ้าไม่ทำอะไร แต่ขอทราบชัดตามกระทรวงที่
 เก่าตั้งถาวร ๓ กระทรวง ถ้าของคณะกรรมการจัดตั้งกรมศุลกากรจะปล่อยให้พ่อค้าชาว
 ไทยขายให้แก่ไม่ไปตั้งของรัฐบาลก็ไม่เพียงพอ เมื่อไม่เพียงพอพ่อค้า
 ไม่เงินยกตราตราจากชาวต่างชาติ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าท่านได้ทราบบ้าง
 หรือไม่ว่าชาวต่างชาติ ๑ เกวียนประมาณ ๗๐๐ บาท บัดนี้ชาวต่างชาติต่าง ๆ
 ขายได้เพียงราคาเกวียนละ ๔๐๐ บาทเท่านั้นเนื่องจากว่าเงินฝืดเคือง ต้นเหตุ
 มาจากผู้ทำการขายชาว ชื้อชาวแต่เพียงรายเดียวในประเทศไทย เท่ากับ
 ว่าเราทั้งหลายไปถึงระบอบ ธนาคารดี สมัยตกต่ำบรรพชิต กิจการอย่างนั้นเป็น
 การทำความเดือดร้อนแก่ราษฎร กอนใจราษฎรของประเทศที่ตามมาหากิน
 ในทางขายข้าวปลูกชาวเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นจึงใคร่ขอซักว่าท่านได้
 ตระหนักถึงความทุกข์ยากหรือความอดกลั้นของชาวต่างชาติหรือไม่ และจะ
 แก้ไขประการใด ความบกพร่องได้เกิดขึ้น คือ อันเดียวไม่จ่ายเงินที่จะใช้
 เป็นทุนสำรองไทย ได้เกิดผลมาแต่อดีต และต่อไปยังมีข้อจำกัดอยู่อีก ขอทราบ
 ว่าท่านจะช่วยชาวต่างชาติอย่างไรบ้างเพื่อไม่ให้ขายข้าวในราคาถูก ท่านได้ทราบ
 ใหม่ว่าชาวต่างชาติเงินพ่อค้าชาว ๗๐๐ บาท พ่อครัว ๗ เดือนของใช้หนึ่งข้าวให้
 แก่เขา ๑ เกวียนในราคา ๔๐๐ บาท อย่างนั้นท่านจะแก้ไขประการใด อีก
 ประการหนึ่งเรื่องปล่อยให้ชาวต่างชาติ และมดเดี้ยมหายทรวงของเด็คน

คุณภาพลงไปนั้นท่านปล่อยให้ตกอยู่กับชาวนา ชาวนาเป็นผู้เสียผลประโยชน์
จากกรรมอย่างนี้ ทั้งๆ ที่รัฐบาลเป็นผู้ผูกขาดตัดตอนโมโนโพลี อย่างนี้
ท่านจะปล่อยความทุกข์ยากในเรื่องข้าวให้ตกแก่ชาวนาอีกหรือ ท่านจะแก้ไข
อย่างไรโดยเร็ว เมื่อไรจะเกิดผล

พลตรี เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ : ข้าพเจ้าได้ตอบกระทู้เมื่อครั้งก่อนแล้ว เรื่องราคาข้าวเปลือก
ตกต่ำเพราะว่าประเทศหนึ่งไม่ยอมจ่ายเงินให้ตามที่ราคาของ การ
ประเทศหนึ่งไม่ยอมจ่ายเงินให้ตามที่ราคาของการนั้น ไม่ใช่เพราะแต่ของกลาง
จัดสรรข้าวหรือ เป็นเรื่องของรัฐบาล แม้รัฐบาลเจรจาเรื่องนักถกเถียง
๒ เดือนเศษ ไม่เกี่ยวกับของกลางจัดสรรข้าวหรือของกลางที่รับอะไรใน
เรื่องนี้ ส่วนเรื่องที่ว่าข้าวของมาเต็มโกดังแล้วแต่มีคนคุณภาพ ข้าพเจ้า
ใครจะเรียนว่า เพราะว่าเราเองในสถานการณ์ที่เราให้รัฐบาลรับซื้อข้าว
ข้าวต้องออกไปนอกไม่ได้เพราะอะไร ผู้ซื้อเองจัดเรือมาไม่ทันบ้างเหตุนั้น
เป็นต้น จะให้ทำอย่างไร ก็คงพยายามให้การซื้อข้าวเขามางไปทยอยกัน
ไปส่วนสัมพันธก็ได้ ข้าพเจ้าขแรงเมื่อคนแล้ว การส่งข้าวไปขณะนี้จะเป็น
การงามพอแล้ว หนังสือต้องหมั่นเจตพินคณคตตอน นี้เป็นความสามารถ
ที่จะส่งได้ตั้งแต่วัน

ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์ (พินธุโลก) : ท่านรัฐมนตรีกระทรวง
พาณิชย์รับว่า ปรากฏว่าทางนั้นเป็นความบกพร่องของรัฐบาล คือความบก
ที่ประจักษ์ว่าการบกพร่องนั้น มีทั้งรัฐบาลได้ค้าง หรือการซื้อข้าวของผู้แทน
รัฐบาลได้ติดค้างเงินพ่อค้าข้าวขอถามว่าเป็นเงินเท่าไร ค้างเมื่อไร ค้างอยู่เท่าไร
ท่านคิดว่าจะหาเงินรายใดรายหนึ่งมาจ่ายเพื่อไม่ให้ค้าง เพราะประเทศไทยหรือ
ชาวนาไทยเป็นผู้ทำนาเลี้ยงพลโลกที่คงอดอยาก เราเขาที่ประชุมสหประชา
ชาติเราด้วยความควบคุมและแนะนำของ เอฟ.เอ.โอ. สหประชาชาติต้อง

หาเงินจำนวนใดจำนวนหนึ่งมาให้เป็นทุนหมุนเวียนให้แก่ประเทศไทยมาซื้อข้าว
 ให้แก่ฟตโตถบ่าง ความชอบรัฐบาลไทยคิดบ้างใหม่ว่า จะพูดจากับ เอฟ.
 เอ.ไอ. หรือผู้แทนของสหประชาชาติเพื่อเลี้ยงพลโลก หรือท่านจะเลี้ยงพล
 โลกโดยกำลังของรัฐบาลไทยหรือชาวนาไทยฝ่ายเดียว จะคิดหาเงินมาเป็น
 ทุนหมุนเวียนบ้างใหม่ อีกประการหนึ่งในเรื่องราคาข้าวที่ตกต่ำสำหรับชาว
 นาน รัฐบาลไทยคิดบ้างใหม่ที่จะชราราคาข้าวโดยวิธีใดวิธีหนึ่งก็ตาม เช่นจัด
 การซื้อข้าวโดยสหกรณ์หรือไซโดยอย่างแบบอย่างที่เคยทำมา ถ้าไม่คิดอย่าง
 หนึ่งอย่างใดปล่อยให้ไปโดยทำอย่างที่เคยมาแต่จะหาเงินจากไหน ความนิยม
 รัฐบาลจะลดถอยลงไปทุกที ท่านคิดถึงเสถียรภาพของรัฐบาลบ้างหรือเปล่า

พลตรี เภา เพ็ญเลิศ บริษัทวิทยุททกิจ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์ : ในการที่จะตกลงซื้อขายและราคาข้าวอย่างไรนั้น
 ข้าพเจ้าได้คบกับกระทรวงในสำนักงานแต่ตรงทางตามที่ท่านผู้แทนได้ถามเมื่อตะกนนั้น
 หมายความว่าท่านมีความปรารถนาที่จะให้รัฐบาลให้สหกรณ์ซื้อ ข้าว ดังที่
 กกล่าวแล้ว ในเรื่องขอเรียนว่าได้จัดทำอยู่แล้วในขณะนี้ แต่ฉบับที่พิมพ์
 เพียงพอแล้วที่จะรับซื้อข้าวเปลือกจากชาวนา

อีกข้อหนึ่ง ที่ท่านได้ซักเมื่อตะกนว่า รัฐบาลจะเจรจากับองค์การ
 อาหารโลกในยามฉุกเฉิน เพื่อให้ได้ทุนมาซื้อข้าวจะได้หรือไม่ ในเรื่อง
 นี้รัฐบาลขอตอบว่าได้กระทำอยู่แล้ว แม้แต่เมื่อปีกลายนั้นก็ตกลงกันว่า
 ประเทศไทยได้ซื้อข้าวไปแล้วจะต้องจ่ายเงินอย่างไรและก็ได้ดำเนินการตามด้วย
 ดี ต่อมาในขณะนี้ท่านผู้แทนขอซื้อไม่ได้ทำตามนั้น รัฐบาลจึงได้เจรจากับไป
 แล้ว คงซึ่งรัฐบาลได้ตอบเมื่อตะกนแล้ว

ส่วนในเรื่องราคาข้าวที่ท่านถามว่าราคาตกนั้น ขอนักขอรับว่าเป็นความ
 จริง เพราะว่าในระหว่างที่ยังไม่สามารถจะหาเงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
 มาจากทุกหนนั้น ก็ทำให้ไม่สามารถจะดำเนินการต่อไปได้ แต่ว่าขณะนี้

๔๕๑ อำเภอบึงสามพัน ชาวนาทิวราชอาณาจักทรงการตั้งทกรณ หรือตั้งการตั้งทกรณ
ราคาข้าวให้แก่เขา แต่ถาหากทวงรัฐบาลจัดให้ ๒ แห่งหรือ ๓๐ แห่งเช่น
ผลไม่ได้เลย เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าตั้งการได้คำตอบว่าใน เรื่องตั้งทกรณ
รัฐบาลชื้อข้าวจากชาวนาเพื่อชื้อข้าวให้แก่ชาวนานั้น ท่านได้จัดเป็นตำเป็นต้น
อย่างไรบ้าง ได้จัดเพิ่มการตั้งทกรณอีกเท่าไร ....

ประธานสภาผู้แทน : ชักจะไม่มีผลอย่างไรที่ท่านว่า เรื่องทการ
เป็นเรื่องราคาข้าวถูกราคาข้าวแพง แต่ท่านชักเรื่องตั้งทกรณ เป็นคนตะ
เรื่อง ให้อยู่ในเรื่องนั้น

ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ (พินธุโลก) : เดิมต้องการทราบ
ท่านจะทำอะไรให้เป็นตำเป็นต้น ให้ราษฎรทั้งหลายทั้งประเทศได้วางใจและ
เชื่อมั่นว่าราคาข้าวจะไม่ตกกลงอย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ขอให้ตอบแจ้ง ๔ เบื้อง
ไปให้เป็นที่น่าสนใจหน่อยเถิดว่าจะทำอย่างไรบ้าง เวลารัฐบาลชื้อข้าวคิด
ค่อนชื้อข้าวคนเดียวรายเดียว และมีหน้าชาในฐานะที่ท่านเป็นตัวแทนของ
ประชาชนทั้งหลายขอยอมปล่อยให้ชื้อชื้อข้าวกับคิดต่าง ๆ นานา ก็ท่านจะยอม
ให้มันตอบว่าท่านด้านถึงความรับผิดชอบใหม่ ท่านจะบ้องกันการรับผิดชอบ
ของประเทศที่ชื้อข้าวเราอย่างไรบ้าง

พลตรี เปา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การพาณิชย์ : ข้าพเจ้านึกไม่ออกว่าท่านตั้งมาชื้อกับผู้เก็บรักษามา บัด ๆ
ข้าพเจ้ายังไม่เข้าใจว่าบัดอย่างไร มอຍครั้งเดียวคือเขาไม่จ่ายเงินมาให้ใช้
เป็นต้นตำของใต้ ท่านก็ไม่เงินมาที่ รัฐบาลกรมแล้ว เสร็จจาก ๒ เดือน
ก็เสร็จเรียบร้อยแล้ว

ท่านเรื่องตั้งทกรณนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่ากรมตั้งทกรณไม่ได้ชื้อชื้อกับ
กระทรวงพาณิชย์ แต่จะเรียนท่านประธานว่า ได้ว่ากระทรวงพาณิชย์มีเงิน
พร้อมที่จะไปตั้งทกรณออกไปชื้อชื้อข้าวตามหัวเมืองโดยทั่วกัน แต่ส่วนที่จะ

จัดอย่างไรใน สหกรณ์นั้น ข้าพเจ้า ขอให้ สมาชิกผู้มั่งคั่งรติ เมียกัน ตาม
กระทรวงเกษตรเกิด

ประธานสภาผู้แทน : หมตเดตากระทู้แดง รัฐบาลขอเสนอ
ญัตติขอเปลี่ยนแปลง : โดยให้ยกเอาระเบียบวาระที่ ๕ คือร่างพระ
ราชบัญญัติกู้เงิน ซึ่งกรมการกิจดำเนินการสำเร็จแล้ว ขอนมา
พิจารณาখনญัตตินั้น

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรี : ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้กรมการกิจดำเนินการได้พิจารณาเสร็จแล้ว มีแก้ไขมาตราเดียว และ
เป็นพระราชบัญญัติที่คู่กับพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน เมื่อพระ —
ราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน ได้ รับอนุมัติจากสภาแล้ว พระราชบัญญัติ
กู้เงินฉบับนี้จะต้องพิจารณาไปพร้อมกัน

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (นครสวรรค์) : เหตุผลที่รัฐบาลข้างมา
นั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ที่ไม่เห็นด้วยคือรัฐบาลข้างงบประมาณแผ่นดิน
ทั้งนี้ จะทำได้ คือเมื่องบประมาณได้ออกมา บคณสภานองไม่ได้ รับงบ
ประมาณแผ่นดิน ในวาระที่ผ่านจากวุฒิสภา เพราะจะต้องเอาระเบียบวาระ
เป็นครั้งแรกต้อง ยังไม่เข้าสภา ความจริงที่จากกฎหมายนั้น ก็น่าจะ
จากกฎหมายนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า ระเบียบวาระที่เจนนยนั้นเป็นเรื่องด่วนทั้งนั้น
แต่แต่จะมองในแง่ไหนว่าเป็นประโยชน์แก่ใคร ข้าพเจ้าคิดว่า กู้เงินนั้นจะ
ออกก่อน รัฐบาลก็เงินไม่ได้ อย่างเร่งที่สุดก็หลังจนเดี๋ยวจนกว่า
จะได้รับมตหรือเสนอให้ตั้งพระประมาภิโรยแต่ถกนานเหมือนกัน ออกก่อนก็
ทำไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่คิดว่ากฎหมายฉบับนี้จะสำคัญไปกว่ากฎหมายที่บรรจุ
ตามระเบียบวาระ แต่กฎหมายที่ออกไปแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าไม่จำเป็น
ต้องเปลี่ยนคือว่า

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรี : จะขอชี้แจงโดย
ละเอียดดังต่อไปนี้ คือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนั้น ถึงแม้จะ
ยังไม่ได้ผ่านสภานิติบัญญัติ คือได้มีการจัดกติกามา แต่เงินที่ในงบประมาณ
ลงทุนซึ่งตั้งไว้ ๕๒๔ ล้านบาทนั้น อนุมัติไม่ได้แต่ต้อง คือหมายความว่า
อนุมัติให้ ใช้ได้ และในอันนี้จะได้ พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติงบ
ประมาณซึ่งได้ ส่งกลับคืนมา ถึงแม้สภาจะเห็นด้วย หรืออย่างไร ก็ตาม
ร่างพระราชบัญญัตินั้นจะต้องผ่านสภาไปแน่ การที่เงินที่จำเป็นอย่างเกิดขึ้น
ความจริงงบประมาณได้ ผ่านไปถึงสองเดือน รัฐบาลจำเป็นต้องจ่ายเงิน
เกี่ยวกับเงินลงทุนที่ ๕๒๔ ล้านบาท ต้องใช้เงินแล้ว จำเป็นต้องมีการ
กู้เงินขึ้น การกู้เงินไม่ใช่ใช้เงินได้ทันที จำเป็นจะต้องใช้เวลาพอสมควร
ถ้าสภาผ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว ก็จะมีโอกาสพิจารณาได้เร็วขึ้น
ถ้าหากว่า เราจะคอยให้มันไป ตามระเบียบ ภาวะแล้ว ท่านจะเห็นได้ว่า
ระเบียบภาวะเรื่องดังกล่าวมากมาย นับสิบๆ ฉบับ แต่ระเบียบดังกล่าวจะผ่าน
ไปได้ ก็จะเห็นเวลานาน และความจริงร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีปัญหา
อะไร แก่ใจเพียงพรรคเดียวเท่านั้น ถ้าผ่านไปแล้วก็จะได้ผ่านไปยังสภา
สูงด้วย ความจริงกระผมขอเรียนว่าสภาได้ประชุมกันมาเป็นเวลาสี่
สัปดาห์ เพิ่งมีมติประชุมไปเพียงวันเดียว สภาชุดสภาตั้งใหม่มากก็คง
การกติกากฎหมายต่างๆบ้าง และเพราะว่าตามรัฐธรรมนูญนั้นความจริงก็
กำหนดว่าการประชุมคณะรัฐมนตรีหรือองค์คณะรัฐมนตรีอย่างน้อยก็เพียง
๖ เดือน ให้ประชุมกันมาตบเส้นมาแต่จ เพื่อจะให้ มีมติประชุมโดยเร็ว
ถ้าร่าง พระราช บัญญัติ ทศาคัญ ๆ ผ่านไป แล้ว สภา ก็จะได้ มีมติ ประชุม
ร่างพระ ราชบัญญัติ ที่ผ่าน ภาวะที่ ๒ มาแล้ว ก็ควรให้ ผ่านไป ยัง สภาสูง เพื่อ
พิจารณา ถ้ามีข้อสงสัยก็จะได้ มีเวลาทำกัน และจะได้ มีมติประชุม
ภายในเวลาไม่ช้าน

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อมีผู้เสนอ และมีผู้ทักท้วงเช่น
ข้าพเจ้าขอมติที่ประชุมว่าจะให้เปลี่ยนระเบียบวาระ ตามที่รัฐบาลเสนอมาหรือ
ไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เปลี่ยนระเบียบวาระตามที่รัฐบาลเสนอมา โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้เปลี่ยนระเบียบ
วาระตามที่รัฐบาลเสนอมา

ข้าพเจ้าขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติกู้เงิน
พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญ
กรรมาธิการเจ้าประจำที่

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมาธิการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกู้เงิน พ.ศ. ๒๔๘๒

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ คณะกรรมาธิการได้ทำ
การพิจารณา พร้อมด้วยหลวงสิทธิศิริศึกษา ผู้แทนรัฐบาล ปรากฏผลของ
การพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข

๑๔๖๕

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

(ลงชื่อ) อรรถพรพิศาล

(ทองอรรถพรพิศาล)

เลขานุการ

ร่างพระราชบัญญัติกู้เงิน พ.ศ. ๒๔๙๒

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควรกู้เงิน เพื่อการใช้จ่ายในราชการ และการบูรณะ
ประเทศ ประเภทลงทุน

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกู้เงิน
พ.ศ. ๒๔๙๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ภายในระยะเวลาไม่เกินวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

ให้รัฐบาลมีอำนาจกู้เงินโดยวิธีออกตั๋วเงินคลัง และ / หรือพันธบัตร และ / หรือตราสารอย่างอื่น ๆ เป็นคราว ๆ ตามที่ของถาวร เป็นมูลค่ารวมทั้งสิ้น ไม่เกินห้าร้อยล้านบาท เพื่อการใช้จ่ายในราชการ และการบูรณะ ประเทศ ประเภทตงทน

มาตรา ๔ ในการกู้เงินโดยวิธีออกพันธบัตรหรือตราสารอย่างอื่น ๆ นอกจากตั๋วเงินคลังนั้น ให้รัฐบาลชำระดอกเบี้ยในอัตราไม่เกินร้อยละ ๕๐/๒ ต่อปี และให้ได้ถอนคืนเงินทุก ครั้งให้หมดในคราวเดียวหรือหลายคราว ภายในสิบปี นับแต่วันออกพันธบัตรหรือตราสารนั้น ๆ

มาตรา ๕ รายจ่ายในการชำระดอกเบี้ยและได้ถอนคืนเงินกู้ ให้จ่าย จากเงินคลังหรือจากเงินที่จัดไว้ในงบประมาณประจำปี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระ- ราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ กล่าวโดยเฉพาะกฎกระทรวงอาจกำหนดดังต่อไปนี้ :-

- ก.) ชนิด ชนิดราคา และลักษณะแห่งพันธบัตร หรือตราสาร อย่างอื่น ๆ
- ข.) ราคา และวิธีการออกพันธบัตรและตราสารอย่างอื่น ๆ
- ค.) วิธีการชำระดอกเบี้ยและได้ถอนคืนเงินตามพันธบัตร และตรา สารอย่างอื่น ๆ
- ง.) ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการออก และจัดการในสิ่งเงินกู้ ตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

.....
.....

(กรรมการเข้านั่งประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : ค่ะไปนั้นจะได้เริ่มพิจารณาตามลำดับ เช่น

เลขานุการรัฐสภา : ร่างพระราชบัญญัติกู้เงิน พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่ง
ร่างพระราชบัญญัติไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่แก้ไข มาตรา ๑-๒ ไม่ม
การแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่แก้ไข มาตรา ๕ ไม่แก้ไข
มาตรา ๖ ไม่แก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : ทมดการพิจารณาปรึกษาในวาระที่ ๒ แล้ว
ขอปรึกษาในวาระที่ ๓ คือไป ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้
กฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นอันมาก

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ใช้เป็นกฎหมายได้ต่อไป

ข้าพเจ้าขอเสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ คณะกรรมการ
การกระจายเสียงโฆษณา พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งพิจารณาค้างมาแต่คราว
ประชุมครั้งก่อน ขอเชิญกรรมาธิการเข้าประจำที่

(กรรมาธิการเข้านั่งประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : คราวก่อนพิจารณาค้างถึงมาตรา ๕ คง
อยู่ในมาตรานี้

นายวัง ศศิบุตร (แพร์) : พระราชบัญญัติคณะกรรมการโฆษณา
เกี่ยวกับเครื่องขยายเสียงนั้นกระผมเห็นว่าเป็นการเหมาะสม ถ้าวัดคือมาตรา
๕ ที่ว่าการโฆษณาจะใช้เครื่องขยายเสียงต้องใช้เป็นภาษาไทยทั้งต้น เว้นแต่...

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อน สันนิษฐานกรรมาธิการใช้หรือไม่

นายวัง ศศิบุตร (แพร์) : สันนิษฐาน

ประธานสภาผู้แทน : ไว้ก่อน วาระนี้เป็นวาระกำหนดกรรมาธิการ
เมื่อขแรงเสร็จแล้วก็ยกขึ้น

นายวัง ศศิบุต (แพรว) : จำไม่ได้ ขอประทานโทษ

นายเทียม ไชยนันท์ (ตากล) : จำรับมาตรา ๕ นี้ข้าพเจ้า
เคยเรียนต่อสถานไว้แล้ว ข้าพเจ้าต้องการให้เธอร่างเดิมไว้ ถ้าหากว่าจะ
เธอร่างใหม่ จะต้องเต็มให้เจ้าพนักงานได้พิจารณาอนุญาตในการใช้ภาษา
ต่างประเทศเป็น เรื่องเป็นราวไป ร่างเดิมนั้นหมัดกการที่เห็นว่า เป็นบท
บังคับได้ คือว่าของเดิมร่างไว้ว่าห้ามมิให้ใช้เสียงในการโฆษณาตั้งเกิน
สมควรจนเป็นเหตุให้ได้รับความรำคาญ เมื่อปรากฏว่าการใช้เสียงตั้งเกิน
สมควรเจ้าพนักงานไปประณตเหตุการณ์เข้ากัดำเนินการจับกุม ตามกฎหมาย
ฉะฉายเสียงเลย แต่เมื่อตัดออกทำให้เจ้าพนักงานไม่สามารถที่จะจับกุม
ผู้ให้ เพราะว่าเครื่องกระจายเสียงตั้งเกินสมควรได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว
กรรมการก็ไปเอกร่างขึ้นใหม่เสียงตามตรา ๕ ซึ่งทำให้ความในพระราช
บัญญัติเสียไป คือยกร่างมาว่าเมื่อมีเสียงตั้งเกินสมควรแล้วให้ตำรวจ
เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองผู้ใหญ่ ทนายความว่าตำรวจเป็นชนค้ำ หรือ
หัวหน้าสถานีตำรวจ ถ้านอกพระนคร แต่ระบบริเป็นหัวหน้าสถานี ซึ่งมีคนนาย
ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งความอนันนายร้อยตำรวจตรีธรรมดาห้ามไม่ได้
ไม่ห้ามตามกฎหมายนี้ เพราะนายร้อยตำรวจธรรมดาไม่ได้ ต้องพนักงาน
ปกครองชนผู้ใหญ่ซึ่งปรกติไม่ใช่ตำรวจหรือหัวหน้าสถานีห้ามไม่ได้ เมื่อ
เป็นเช่นนั้นแล้วไปประณตเหตุการณ์เข้าก็ห้ามไม่ได้คงมาตามตำรวจ เมื่อมา
ตามตำรวจไปห้ามแล้ว ตำรวจนั้นทำงานอยู่เขาอาจจะไม่พอใจสถาน
ที่ได้ว่า ออกกฎหมายกันอย่างไร ไม่ให้อำนาจนายร้อยตำรวจห้ามได้
เบตามเรื่องเล็กน้อยตามนายร้อยตำรวจไปก็จับไม่ได้ คงห้ามกันเสียก่อน
ทำให้พระราชบัญญัติอนันคตายความศักดิ์สิทธิ์ไป เพราะฉะนั้นเนกรณเช่น
ผู้ใช้เครื่องกระจายเสียงอาจจะต่อเจ้าหน้าที่ได้ง่าย เช่นสมมติว่าเราใช้รัถ
กระจายเสียงผ่านสถานีตำรวจนางแดงเลยไปถึงผ่านฟ้าเลยไปตำรวจราชวัตร

ตำรวจรับเงินไม่ยอมไปตรวจราชการ ใครก็ห้ามไม่ได้ เพราะกฎหมาย
ห้ามไม่ให้นายร้อยตำรวจห้าม แล้วผู้รักษาการแทนก็ขอกฎตามเขา
ไป บางทีเคยเขตกกหนดเขตอำนาจห้ามไป ก็เคยทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ
เขาเบื่อนาย ก็จะเป็นที่ตำหนิได้ สภากิจการจะถูกตำหนิด้วยว่าออก
กฎหมายไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้น ทดตมาตรา ๕ เป็นการไม่เหมาะสม
ทำให้อำนาจเจ้าพนักงานเดิมไป ที่แรกเจ้าพนักงานอาจจะเข้าใจว่านาย
ตำรวจเป็นเจ้าพนักงานปกครองชั้นผู้ใหญ่ แต่ความจริงของเป็นชั้นหัวหน้า
สถานีตำรวจหรือตำรวจซึ่งมีอยู่ไม่ต่ำกว่านายร้อยตำรวจตรี ซึ่งหมาย
ความว่านายร้อยตำรวจธรรมดา ไม่ใช่พนักงาน ปกครองตำรวจผู้ใหญ่
ที่ตนทำให้เสียปกครองหมาย สภากิจการได้รับการตำหนิ ทชชก ไปดุ่น ๆ
เช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงขอตาม.

๑๑.๕๕ น.

นายวัง ศติบุตร (แพร์) : การโฆษณากระจายเสียงเป็นภาษาไทย
นั้นข้าพเจ้าจึงเห็นชอบด้วย เว้นแต่คำไตบแปลเป็นภาษาไทยไม่ได้ จะใช้
ภาษาต่างประเทศก็ได้ การโฆษณาอันโฆษณาในเมืองไทย เราโฆษณาให้
ใครฟัง เราโฆษณาเฉพาะให้คนไทยฟัง หากเป็นคนต่างด้าวเขาก็รู้ภาษา
ไทย ถ้าไม่โฆษณาภาษาไทยแต่ ก็เป็นการเหยียบย่ำ เมื่อเช่นนี้เราต้อง
พระราชบัญญัติคุ้มครองของกันตั้งเหล่านี้ ถ้าหากทำให้โฆษณาภาษาต่าง
ประเทศ คำที่โฆษณานั้นเป็นแต่การโฆษณาที่จริง แต่พูดไปแต่ก็หายไป
เพราะฉะนั้นคำเหล่านี้อาจจะกระทบกระเทือนในแนวการเมืองก็ได้ เพราะ
ฉะนั้นคำโฆษณาซึ่งท่านสมาชิกข้อใจหลายอย่าง ถ้าโฆษณาก็ไปสู่สภาอาจ
จะมารวมกันได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าคำว่า "โฆษณา" กับ "ปาฐกถา" เป็นคนละ
เรื่องเพราะฉะนั้นตามกฎหมายคำตกเป็นผู้ทรงใจซึ่งความยุติธรรม ย่อมดีความ
ตามคดีอักษร ย่อมรู้ว่าการโฆษณาเป็นอย่างไร และปาฐกถานั้นข้าพเจ้าเห็น

ว่าปราชญ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะไม่ใช่โฆษณาทั่วไป เพราะฉะนั้น
 เราไม่ได้ควบคุมถึงปราชญ์ เราควบคุมเฉพาะการกระจายเสียงโฆษณา ท่าน
 ตันมาชิกบางท่านสงสัยข้อใจในเรื่องพนักงานฝ่ายปกครอง พนักงานเจ้าหน้าที่
 ตามมาตรา ๔ ตามมาตรา ๕ นอกจกัพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้
 ใหญ่ ตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา มีอำนาจที่จะให้ผู้โฆษณาต
 เสียงดังได้ เมื่อปรากฏว่าเสียงที่โฆษณาก่อความรำคาญให้แก่ประชาชนแม้
 ผู้โฆษณาจะได้กระทำตามกฎหมายในใบอนุญาตก็ตาม ในข้อนี้ท่านตันมาชิก
 อภิปรายถึงข้อสงสัยว่าควรจะจำกัดคดีเจ้าหน้าที่อาชญากรใด ตำแหน่งใดลงไปให้
 ตระเยี่ยต ทั้งจึงถามพระราชบัญญัติคุ้มครองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความอาญามาตรา ๒ อนุมาตรา ๑๗ กักตักไว้ซึ่งตัวตักแคชผู้ใหญ่ถึงผู้น้อย
 ตตอจดจนนายอำเภอ ผู้รักษาการแทนนายอำเภอ ตตอจดจนหัวหน้าสถานี
 ตำรวจ หรือผู้รักษาวงเวียนหน้าสถานีตำรวจซึ่งมีชั้นนายร้อยตรีขึ้นไป
 เพราะฉะนั้นเราจำกัดไว้เช่นถ้าเบ็ดเตล็ดประมวลวิธีพิจารณาความอาญาจะเห็น
 ได้ชัดเจนไม่ต้องกล่าวให้ยืดยาว เพราะฉะนั้นผู้ควบคุมได้ก็มีตำแหน่งชั้นอยู่
 แล้ว สำหรับข้อข้อหนึ่งท่านตันมาชิกข้อใจว่าถ้าพระราชบัญญัติตนออกไปแล้ว
 อาจเกิด คอรัปชัน ได้ ขอนชวพเจ้าขอ รมรับรองถ้า ออกไปแล้วในเรื่อง
 คอรัปชันขอให้มองเจ้าหน้าที่เป็นตอญบุคคลไป แต่การปฏิบัติยอมมอยู่ ท่าน
 จะว่าเจ้าหน้าที่คอรัปชันเพราะมีเหตุอย่างนี้ไม่ได้ เรื่องใหญ่คือการโฆษณา
 แม้มีคอรัปชันชวพเจ้าก็ไม่เรอหนักว่าจะมีคอรัปชัน

ท่านตันมาชิกข้อใจอีกข้อหนึ่งว่า เสียงเหล่านี้ถ้าโฆษณาไปถึง ๆ
 ขังหากถ้าเป็นเสียง ตักตักได้ใหม่ ตะตักตักกระจายเสียงไปนั้นถ้า
 กระจายเสียงใช้กระจายเสียงถ้าโพงดังจะควบคุมถึงหรือไม่ ขวพเจ้าขอเรอ
 ว่า เรามีพระราชบัญญัติควบคุมด้วยตำรวจแล้ว ถ้าหากว่าใช้เช่นตอญแต่
 แต่พระราชบัญญัติด้วยตำรวจจะใช้บังคับ คือผู้ปฏิบัติเกิดด้วยตำรวจ

เพราะว่าถูกผู้ดีสารพัน ก่อนที่จะมีชนนนี้ คงได้รับอนุญาตจากกรมโฆษณา
การอยู่แล้ว

ที่ข้าพเจ้าเห็นว่าเรา ไม่น่า ที่จะมา สันเทห์ อย่างไรเลย เพราะว่า
เจ้าพนักงานที่จะอนุญาตนั้น จำเป็นจะต้องดูว่า ผู้ที่จะไปโฆษณาจะต้องดู
เครื่องเสียก่อนว่า มีเหตุผลเท่าไร แรงเท่าไร ถ้าโง่งอย่างไรใช้เสียเท่าไหน
ขนาดไหน เขาเป็นเทศคนตงเขากยอมต้องวัดเพราะฉะนั้นเขาก็ควบคุมได้
ในเรื่องการควบคุมการกระจายเสียงนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรที่จะดำเนินการ
ควบคุมเสียที่ เพราะว่าเหตุว่าเวลานั้นเราจะเดินไปไหนเราก็มักจะได้ยินการ
โฆษณาตัว มาจากเครื่อง กระจายเสียง เป็นที่น่ารำคาญ คือประสาธ อย่าง แรง
ยิ่งกว่านพที่เราจะออกกฎหมายมาใช้เป็นการออกกัซม แต่ออกตามหลัง
เขา เขาก็กระทำอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเป็นการสมควร.....

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้านึกว่า ท่านออกไปมากจากปัญหา
เฉพาะหน้าแล้ว คือว่าสนับสนุนข้อให้สนับสนุนในเรื่องที่กรมวิชาการเสนอมา
ในมาตรา ๕ นั้นแทน

นายวัง ศักดิ์บุตร (แพร่%) : เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าพระราช—
บัญญัตินี้ควรจะได้รับความกรุณาจากท่านสมาชิกในสภาให้คัดออกออกไปยัง
สภากันเสียที เพื่อจะได้ให้พวกเราได้เย็นใจเย็นหูด้วย

นายบุญมี ปาร์มวงศ์ (ถพบุรี) : ที่ข้าพเจ้าได้มาอภิปรายในคราว
นี้ก็อยากจะให้พระราชบัญญัติ นี้นานไปเสียเลยโดยไม่ได้รับอะไรทั้งหมด ทั้ง น
ก็เพราะว่าการออกกฎหมาย ตามที่กติกกันแล้วจะต้องออกตามเหตุการณ์ แต่
ที่ร่างกฎหมายฉบับนั้นมา เกาที่ไดฟังๆ ดูแต่การหนังกท ในจังหวัดพระนคร
และธนบุรี เพียงจุดนี้ก็คอย ๆ หายไปหมดแล้ว เมื่อก่อนอย่างนี้จะออก
กฎหมายฉบับนั้นมากเป็นของหมุมหมิมโดยใช้เหตุ ข้าพเจ้าขอเสนอให้ผ่านไป
มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : คือว่าอย่างนี้ จะเอาอย่างไรก็เอาอย่างหนึ่ง
วิธีการที่สถานทาสยออย่าให้สืบต้นกัน ตามข้อบังคับที่มีอยู่กับออกว่าเมื่อจะ
เดินขอให้ลงมติด้วยอภิปราย ทนคราวนี้ไม่ได้เดินลงมติแต่เดินขอให้ผ่านไป
การเดินขอให้ผ่านไปนั้นควรจะให้เอาคำพูดที่เขาได้ศรัทธาได้ เป็นข้อบังคับมาใช้ ให้ถูก
ต้องจึงจะเหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามความมุ่งหมายของข้อนี้เมื่ออภิปราย
แล้วอย่าเสนอญัตติใด ๆ ถ้าจะเดินออกเดินออกก่อนแต่อย่างเหตุญัตติที่เดินออก
รอบที่จะทำได้ ไม่ว่าเหมือนกัน ไม่เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นที่คุณบุญมี ๆ
เดินออกนั้น ข้าพเจ้าถือว่าได้อภิปรายแล้วเดินออกอย่างนั้นไม่ได้

นายบุญมี ปาร์มวงส์ (ลพบุรี) : คือว่าถ้าจะลงมติแล้วไม่ต้อง
อภิปรายอย่างนั้นข้าพเจ้าก็ทราบเหมือนกัน แต่ว่าเรื่องนั้นขอให้ผ่านไป เพราะ
ฉะนั้นถึงอภิปรายแล้วก็ไม่ขัดข้องระเบียบข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทน : ความมุ่งหมายของข้อบังคับก็หมายความว่า
ว่าเมื่ออภิปรายแล้วอย่าเสนอญัตติเรื่องเป็นอย่างนั้นเพราะ ฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะ
ให้เรื่องของท่านไม่เป็นญัตติ

นายไฉง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้า อภิปรายสนับสนุน
คุณเทียม ๆ ฝ่ายค้านจะได้ไหม

ประธานสภาผู้แทน : คุณบุญมี ๆ เขาอภิปรายค้านอยู่แล้ว คุณ
ไม่ต้องสนับสนุน

นายวงศ์ วิชาชาติพลี (จันทบุรี) : ข้าพเจ้าสนับสนุนกรรมา
ธิการวาระนี้ ตามที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติควบคุม
การกระจายเสียงโฆษณา ข้าพเจ้าเห็นเหมาะสมตั้งแต่ ตามที่สมาชิก
ได้มีข้อสงสัยว่ายังไม่เห็นด้วยในประการต่าง ๆ ทักถ้าว มาแต่ในสถานที่หลาย
ประการ แต่ในข้อสงสัยหรือว่าจะไร้ปะเถถาน ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย
เหมือนกัน ที่ท่าน บอก ว่า การ ออก กฎหมาย จะเป็นการหลุม หลุม นั้น

หุยมหิมนัน การออกกฎหมายก็ยังคงค่อยๆ ออกมาทีละฉบับก็เป็นการหุยมหิมนัน
 และเวลานี้สำหรับการกระจายเสียงโฆษณาไม่ใช่จางหาย มีทุกอันและทุก
 เวลาและทุกคืนทั้งวันและคืนประชาชนอย่างมากทีเดียว แต่จกในการที่ท่าน
 เป็นห้องกตอว่า พนักงานเจ้าหน้าที่จะปฏิบัติไม่ได้ผลตามความมุ่งหมาย
 ของพระราชบัญญัตินี้ หรือถ้ามีการโฆษณาโดยเครื่องขยายเสียง พดคำร้อง
 จะทำการจับกุมไม่ได้โดยพอกโฆษณากระจายเสียงไม่เชื่อ เพราะไม่ได้มี
 อำนาจไว้ในพระราชบัญญัตินี้ แต่อย่างไรก็ตามเจ้าพนักงานตำรวจตั้ง
 แต่ชื่อนายร้อยตำรวจตรีขึ้นไปจับได้ สำหรับในพระนครและธนบุรีนี้ ถึง
 แม้ตามโรงพักต่างๆ ชาวเจ้าเห็นว่าชื่อนายร้อยตรีอยู่ประจำเสมอ ไม่มี
 ปัญหาที่เจ้าพนักงานจะปฏิบัติไม่ได้ผลตามนี้ และในการที่กตอจะเกิดคชวปชน
 ชาวเจ้าเชื่อว่าจะเป็นการปราบคชวปชนและทรงไว้ไม่ให้เกิดคชวปชน เพราะ
 ตามหลักในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าจะให้พดคำร้องมีสิทธิและอำนาจห้ามได้นั้น
 อาจจะได้หาย เราไม่ใช่เหยียดหยามหรือดกชนผู้น้อยแต่อาจจะมี เพราะ
 ชื่อนายร้อยตำรวจขึ้นไปแล้วเขามีหลักประกัน เขามีเครดิตที่จะเชื่อถือได้
 เป็นส่วนใหญ่ การคชวปชนคงไม่เกิดจากพระราชบัญญัตินี้ ชาวเจ้าถือว่า
 เป็นธรรมดา แต่จกในการโฆษณาเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ชาวเจ้าเห็นควร
 ว่าควรจะจำกัดห้ามให้ทั่วถึงกัน โดยเฉพาะอย่างภาษาพื้นเมืองทอๆ ไปเขาก็
 ไม่ห้ามอย่างภาคอีสาน บั๊กได้ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ห้ามให้อนุโตม
 เป็นภาษาไทย ที่คณะกรรมการแก้ไขมานั้นเหมาะสมด้วยประการ
 ทั้งปวงแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ยังมีผู้ปรารถนาจะพูดอีกมาก เวลาที่พอ
 สมควรแล้ว ขอพักเสียที คอนบายเริ่ม ๑๕ นาฬิกาตรง พักประชุม
 ที่ประชุมหยุดพักเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : ได้จดตามมติสมาชิกมาครบองค์ประชุม
แล้ว ข้าพเจ้าขอดำเนินการประชุม เพื่อพิจารณา ตามระเบียบวาระ ที่ค้างมา
จากการประชุมเมื่อตอนเช้านี้ ว่าด้วยร่างพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณา
กระจายเสียง

คุณคงฤทธิศึกษากร (นศ.ราชสีมา) : ร่าง พระราช บัญญัติ
ฉบับนี้ ข้าพเจ้ามีความข้องใจในการที่กรรมาธิการได้ไปแก้ไขนั้น คือสำหรับ
ในมาตรา ๕ นั้น ข้าพเจ้าเองก็ได้เคยคำนึงแล้วว่า การที่จะร่างไว้ให้
เป็นการเปลี่ยนแปลง คือว่าฉบับเดิมนั้นการโฆษณาขยายเสียงจะให้ตั้งขึ้น
เพียงใดนั้น กรรมาธิการได้ตัดออก นั้นข้าพเจ้ามีความเห็นชอบด้วย แต่
ว่าความเห็นที่กรรมาธิการได้ไปแก้ไขเพิ่มเติม ถ้าพูดถึงเฉพาะในลักษณะข้อ
แก้กันแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ามันไม่ถูกต้องการเฉพาะข้อที่แก้กัน แต่เราพูดถึง
เรื่องการขยายเสียงที่คงนั้นเกินสมควรหรือไม่ เมื่อตัดออกเสียแล้วข้อความ
ทั้งหมดไป ทนกรรมาธิการได้เพิ่มความขึ้นใหม่ โดยเอาข้อความจากข้อ
ซึ่งไม่เกี่ยวกับมาตรา หรือเกี่ยวกับใน ลักษณะที่กระจายเสียงในมาตรา
ถ่วงก็ถือได้ถ่วงถึงการกระจายเสียงเป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศ ใน
ข้อนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็นคนละมาตรา เพราะว่าในลักษณะอย่างนี้ ข้อ
ที่จะตัดสินว่าจะเอาตามกรรมาธิการ หรือว่าจะเอาตามร่างเดิมนั้น การ
พิจารณาในร่างนี้ สมาชิกบางคนอาจจะพอใจว่า การที่กรรมาธิการได้ร่าง
เดิมออกนั้นเป็นการพอใจแล้ว และบางคนก็อาจจะพอใจตามร่างเดิม แต่ถ้าเป็น
อย่างนี้แล้ว กรรมาธิการได้เพิ่มเติมขึ้นโดยเอาข้อความอย่างนี้หรือว่าได้ยก
เอามาตราอื่นมาใช้ไว้หรือเขียนลงไปใหม่โดย มิ ได้ สัมพันธ์กันกับ มาตราเดิม
นั้นแล้ว ในลักษณะการอย่างนี้ในการที่จะตัดสินของบรรดาสมาชิก ก็คงจะ
ไม่ได้ เพราะว่าอาจจะเอาตามร่างเดิมหรือไม่ก็เอาตามกรรมาธิการแก้ เท่านั้น

แต่ถ้ามาซึกบางท่านอาจจะมีความพอใจที่ได้ตัดจากเดิมก็ได้ หรือว่าถ้ามาซึก
 บางท่านอาจจะไม่พอใจว่าให้ไม่ได้เสียใหม่ก็ได้ จึงทำให้เป็นการวินิจฉัยยาก
 มากตงทซาฟเจ้าได้มีความข้องใจแต่นั้น ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอเรียนถาม
 ว่าในการที่ได้เขียนเพิ่มเติมข้อความขึ้นมาใหม่ว่า การกระจายเสียงเป็นภาษา
 ไทย คือให้โฆษณาเป็นภาษาไทยนั้น ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามตงน ถ้าหาก
 ว่าการกระจายเสียงนั้นได้ใช้แผ่นเสียงเป็นบทเพลง ซึ่งบทเพลงนั้นเป็นภาษา
 อังกฤษหรือภาษาญี่ปุ่นหรือเยอรมันแต่จ ซึ่งแผ่นเสียงนั้นม้อยู่เต็มช ใน
 การใช้กระจายเสียงและการโฆษณาระไรนั้น ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องในสถาน
 ย่อมทราบโดยครั้นักแต่ว่าโฆษณาคืออะไร และการใช้แผ่นเสียงในการ
 ประกอบกับการโฆษณานั้น มันก็เป็นสิ่งที่เป็นอุปกรณ์ซึ่งกันและกัน และ
 เป็นสิ่งที่จะทำได้ ถ้าหากเขาใช้แผ่นเสียงโฆษณาก็เป็นเพลงภาษาต่างประเทศ
 กรรมวิธีการหรือคณะกรรมการจะเข้าใจว่ามันขัดกันหรือไม่ หรือจะเห็น
 ว่าเป็นการขัดกันหรือไม่มันไม่เป็นภาษาไทย ตงนเป็นคณ ถ้าหากว่าเป็น
 การขัดกันหรือว่าในการที่จะใช้แผ่นเสียงภาษา ต่างประเทศในบทเพลงต่าง ๆ
 ประกอบด้วยการโฆษณานั้น เป็นการผิดตามมาตรา ข้าพเจ้าก็เห็นว่า
 วิชาจะปฏิบัติโดยอาศัยหลักของมาตรา ๕ ซึ่งได้แก้ไขเช่นนั้น มันจะไปไม่
 ได้ตั้งแต่จุดหรือไปไม่รอด ซึ่งจะเป็นการที่ทำความยุ่งยากในทางปฏิบัติและ
 ทำให้กฎหมายไม่สอดคล้อง แต่ถาหากเขาทำไม่ได้ถือว่าการโฆษณาเป็น
 ภาษาต่างประเทศโดยใช้แผ่นเสียงเป็นเพลงภาษาต่างประเทศไม่ขัดกับมาตรา
 นี้ กับบทมีข้อความที่อาจจะลงไปได้ โดยอาศัยแผ่นเสียงให้เป็นภาษา
 ต่างประเทศและมีข้อความเป็นคำของโฆษณาไปโดยก็ เพราะฉะนั้นคณ
 ทาพเจ้าว่าเป็นดาบ ๒ คม แต่เป็นความยุ่งยากในการปฏิบัติ ตงนคณะกรรมการจะตัดข้อนอกจะได้ใหม่ คือวรรค ๑ ท่านบอกว่าคุณโฆษณ
 เป็นภาษาไทย วรรค ๒ ซึ่งเขียนว่าภาษาพจนเมตง ก็ขอว่าเป็นภาษาไทย

ได้นั้น ข้อออกทั้งหมด ก็เป็นอันจามาตรา ๕ นี้ไม่มียศ ถ้าเช่นนั้น
ข้าพเจ้าคิดว่าก็จะไปได้ดี แต่ถ้าหากว่าไม่เป็นเช่นนั้น จะสมควรเป็น
ประการใดก็ขอให้ชี้แจงเพื่อประกอบการวินิจฉัยได้

หลวงอรรถพรพิสิต กรรมการ : ตามที่ท่านขอของจะ
ขอตัดมาตรา ๕ ออกทั้งหมดนั้น กรรมการไม่สามารรถจะปฏิบัติ
ตามท่านได้ เพราะเหตุว่าหลักการมีอยู่ว่าการควบคุมการโฆษณาโดยใช้
เครื่องขยายเสียง ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและเหมาะสม ห้ามการโฆษณา
ซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ เมื่อเป็นอย่างนี้แสดงว่าตัดออกไปก็เป็นการผิด
หลักการ กรรมการไม่สามารรถจะรับได้ แต่ถ้าหากพิจารณาตามความ
จริงแล้ว ข้อความทั้งหมดนั้นกรรมการเพิ่มเติมแค่เพียงว่า ขอให้ท่าน
ได้โปรดตัด มาตรา ๕ ตามที่กรรมการ ขัดแย้ง ถ้าหากพิจารณาตามความจริง
มาตรา ๕ นั้นยกมาจากมาตรา ๕ นั้นเอง คือมาตรา ๕ เดิมมีว่า “ การกระ
ขยายเสียงโฆษณาจะต้องให้เป็นภาษาไทยทั้งสิ้น เว้นแต่คำใดที่แปลเป็นภาษา
ไทยไม่ได้เท่านั้นจึงเป็นภาษาต่างประเทศได้ ” กรรมการได้ร่างขึ้นใหม่
ในมาตรา ๕ เพื่อให้เป็นระเบียบ เป็นการห้ามขาด ทมาตรา ๕ เป็นมาตรา ๕
เพื่อให้ความเรียบร้อยเหมาะสมเท่านั้น และกรรมการขอเติมคำในวรรค
๒ คำว่า “ ภาษาไทย ” นั้นหมายความว่า เป็นภาษาพื้นเมืองแห่งประเทศด้วย
ให้หมายความถึงภาษาพื้นเมืองที่ใช้ ในประเทศไทยด้วย ที่กรรมการ
เติมไปนั้น ก็เพื่อความเหมาะสมของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในภาคต่าง ๆ ที่
ทรงเกรงว่า ภาษาไทยที่ใช้ใน พนมเปญนั้น เดียงอาจจะ แปลว่าไม่ใช่ ภาษาพื้น
เมืองก็ได้ กรรมการจึงได้โอนไปตามดั่งที่คุณนิพนธ์ ขอให้โทษที่ต้องออก
นาม ผู้แทนร้อยเอ็ดที่ท่านได้เป็นทองในเรือนั้น กรรมการ จึงได้เติมให้
ส่วนที่ท่าน คำหนึ่งในมาตรา ๕ เดิมนั้น กรรมการยกไปได้ในมาตรา ๕ ทวง
ถามนั้นก็ ให้ เป็นอันว่าใช้ได้ตามที่กรรมการได้ร่างมา ตามมาตรา ๕ ก็

ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงนอกจากวรรคสองเท่านั้น เพราะฉะนั้นก็ขุดได้โปรด
เจ้าใจตามนี้ด้วย บรรณาธิการได้พยายาม ทำให้ถูกต้องตามต้นฉบับแล้ว
ส่วนที่ท่านบอกว่าจะให้เป็นเพลงนั้น ถ้าไม่นับว่าเป็นการโฆษณาแต่ก็ไม่
ห้าม แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้าขอแสดงเพิ่มเติมว่า ถ้าถือเป็นการ
โฆษณาก็ไม่ได้เพราะเป็นภาษาต่างประเทศ แต่จะขยายเสียงแผ่เสียงเป็น
ภาษาต่างประเทศให้ได้ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าให้เขาใช้เพลง ก็เป็นประโยชน์
แก่ประเทศไทยใน การขุดเพลง ขยายได้ มาก ๆ นี้เป็น ประโยชน์ สองด้าน
ท่านยังเห็นว่าไม่ขัดก็ ข้าพเจ้าก็พอใจ

นายโชติ วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ยกเอา
เรื่องอื่นมาปรึกษา เพราะพระราชบัญญัติ นอออกไปเป็น การยุ่งยาก แก่การ
ปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

มีมติมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ยกเรื่องอื่นมาปรึกษาและมีผู้
รับรองถูกต้อง

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : พระราชบัญญัติว่าด้วย
การโฆษณา ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวหาว่าสภากรรมการพิจารณา ผมคิดว่า
เรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ในสภา และเป็นเรื่องที่รัฐบาลก่อน ๆ ไม่เฉพาะรัฐบาล
ท่านที่สนใจ แต่เหตุที่งานอันที่ข้าพเจ้าเคยได้เคยเห็นเป็นพระราชบัญญัติ
ต่อมาได้มีสมาชิกเสนอขึ้นมา และบันทึกสภาอ้างพิจารณา การที่มีสมาชิก
ผู้มีเกียรติเสนอให้ยกเรื่องอื่นพิจารณาแทน ก็หมายความว่าเรื่องนี้จะต้องตก
ไป ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าเรื่องไม่ใช่เรื่องที่มีสาระสำคัญประการใด แต่ตาม
ที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานแล้วว่ารัฐบาลก่อน ๆ ก็ได้สนใจคือว่าเรื่อง
เป็นเรื่องสำคัญไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย จึงอยู่ถ้าเราดูตามฉบับที่มี ๕-๓ มาตรา

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ต้องรับรอง เพียงแต่ไม่เห็นด้วยกับ
ญัตตินั้นก็พอแล้ว

นายฟอง สีทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ถ้าอย่างนั้นกระผมไม่เห็น
ด้วย

ประธานสภาผู้แทน : ขอปรึกษาที่ประชุม มีผู้ขอให้ยกเรื่อง
อันชนพิจารณา มีผู้รับรองถูกต้อง และมีผู้ทักท้วง ขอปรึกษาที่ประชุม
ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะยกเรื่องอันชนปรึกษาไปตยยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๓ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปตยยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๒๘ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมไม่ยกมือให้ยกเรื่องอันชน
พิจารณา ก็เป็นอันพิจารณาไปตามระเบียบวาระ แต่อยากจะขอชี้แจง
หนึ่ง คือวาระที่ ๒ วาระที่ ๒ ปัญหาเฉพาะหน้าคือปัญหาใน
มาตรา ๕ ถ้าจะเห็นว่าเห็นด้วยกับกรรมวิธีการหรือไม่เห็นด้วยก็ไป
ประเด็นอยู่ที่ท่าน

นายทองดี อีสราชวน (เชียงใหม่) : มาตรา ๕ นั้นข้าพเจ้า
รู้สึกวาทอภิปรายกันมาตั้งแต่เช้าถึงเดี๋ยวนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรจะลงมติได้
ขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายสวัสดิ์ สาระศาลิน (กาญจนบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้เปิด
อภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติ และมีผู้เสนอให้เปิด

อภิปราย ข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะลงมติได้ตั้ง
ไปรคยกมธรม

ตมาชิกยกมธ ๒๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป ไปรค
ยกมธรม

ตมาชิกยกมธ ๖ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ามีมติอภิปรายลงมติ ข้าพเจ้าขอ
ปรึกษาในประเด็นที่ว่าเราจะเอาตามร่างกรรมาธิการหรือไม่เอา ถ้าไม่เอาก็เป็น
อันเป็นไปตามร่างเดิม ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามกรรมาธิการ ไปรค
ยกมธรม

ตมาชิกยกมธ ๒๗ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรคยกมธรม

ตมาชิกยกมธ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าเป็นไปตามกรรมาธิการ พิจาร
ณาต่อไป

เลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๖ ซึ่งกรรมาธิการคัดออก มาตรา ๘

นายวงศ์ วัระชาติพลี (จันทบุรี) : โดยเฉพาะมาตรา ๘

“อนุ ม ข้อความว่า กิจการของตมาชิกรัฐสภาหรือตมาชิกท้องถิ่น” นั้น.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ นกรรมาธิการไม่ได้แก้ไข

นายวงศ์ วัระชาติพลี (จันทบุรี) : มาตรา ๘ แก้

ประธานสภาผู้แทน : ถูกแล้ว พุดเฉพาะที่แก้ไข

นายสวัสดิ์ สาระสาธิน (กาญจนบุรี) : ในมาตรา ๘ อนุ ๔

พระราชบัญญัตินี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่การโฆษณาในโรงมหรสพ ทนตกรรมา
ธิการขอเพิ่มขึ้นเป็นว่า “เฉพาะในเขตมหรสพ” โดยเฉพาะก่อน

เวลาแสดงมหนักของมีการโฆษณาเรื่องทแสดง เวลาที่มีการมหรตพกเป็น
การโฆษณาในของเรื่องการแสดงด้วย เพราะฉะนั้นที่เขียนมาความก็เป็น
อย่างนี้ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าความไม่ออก เพราะเวลาแสดงในการมหรตพ
ซึ่งกรรมมาธิการเขียนมา มหรตพ ข้าพเจ้ายังไม่ทกรรมมาธิการเขียนมา ข้าพเจ้า
ขอให้อธิบายให้ฟัง

หลวงอรภพพิศาล กรรมมาธิการ : ในอนุมาตรา ๔ ชั้นเติม
เขียนไว้เฉพาะไม่ให้ใช้เสียงบังคับถึงการโฆษณาในโรงมหรตพ แต่กรรม
มาธิการยังเห็นว่าไม่ละเอียดพอ เพราะว่าอาจจะมีการเสียงกันได้ คือว่าอาจจะไป
โฆษณาในเรื่องตทิต่าง ๆ หรือโฆษณาภาษาต่างต่างซึ่งจะทำให้พระราชม
บัญญัติไม่ศักดิ์สิทธิ์พอ หรืออาศัยโรงมหรตพซึ่งแสดงก็ได้ เพราะฉะนั้น
กรรมมาธิการจึงเขียนเพิ่มเติมไว้ อนุญาตให้โฆษณาในโรงมหรตพ เฉพาะ
ในการแสดงมหรตพนั้นไม่ต้องขออนุญาต ส่วนที่จะโฆษณาในเวลาแสดง
มหรตพแต่ใช้ภาษาไทยเท่านั้นที่ขอมที่จะขออนุญาตได้ ไม่ใช่ห้ามขาด แต่
อาจห้ามได้คือขออนุญาตได้ในอนุมาตรา ๔ ไม่ต้องขอ

นายวงศ์ วิชาชาติพลี (จันทบุรี) : เฉพาะมาตรา ๗ ข้อ ๔
ที่ขอกว่า ในโรงมหรตพและเฉพาะในเวลาแสดงมหรตพ ซึ่งเกี่ยวกับการ
มหรตพนั้น ข้าพเจ้าสงสัยว่ากรรมมาธิการทำไมมาเพิ่ม แต่ขอเพิ่มอย่าง
ข้าพเจ้าไม่เห็นว่าจะประโยชน์อะไรขึ้นอีก ในโรงมหรตพแต่ก็เฉพาะใน
เวลาแสดงมหรตพ ก็ถ้าหากว่าสมมติว่ากลางคืนเขาแสดง แต่กลางคืน
ไม่ได้แสดงแต่ก็โฆษณาไม่ได้ จะไปจำกัดว่าเฉพาะเวลาแสดง ก่อนหน้าไม่ได้
ต้องขออนุญาตเหมือนกัน จำกัดว่าโดยเฉพาะเวลาแสดง ถ้าพูดถึงในโรง
มหรตพถ้าก่อนหน้าแสดงโฆษณาไม่ได้ หรือจะเขียนประกาศโฆษณาไม่ได้
เพราะในนี้ บอกว่าเฉพาะเวลาแสดงมหรตพ นอกจากเวลาแสดงแต่
โฆษณาไม่ได้เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่ามากไปเฉพาะในข้อ ๔.

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมการ : ข้าพเจ้าต้องขออภัยที่จะ
ต้องเรียนท่านถึงมาซึ่งอภิปรายเมื่อก่อนว่า พระราชบัญญัติไม่ได้ห้ามโฆษณา
โดยการเขียน แต่ห้ามการพูดโดยใช้เครื่องขยายเสียง จะเขียนอย่างไร
ภาษาอะไรพระราชบัญญัติก็ไม่กั้นความถึง

นายชัชวาลย์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ปัญหาอนุมาตรา ๔ ใน
มาตรา ๗ ไม่เป็นปัญหาสำคัญ พอจะเข้าใจกันได้ ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติ

มีมติฉกักรับรอง

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : มาตรา ๗ มีหลาย
อนุมาตรา ยังมีอนุมาตรา ๕ ด้วย ยังไม่ผ่านทุก ๆ อนุมาตรา แล้ว
ถ้าจะให้ลงมติก็น่ามีปัญหา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเปิดอภิปรายต่อไป จะ
ลงมติก็น่าได้เฉพาะอนุมาตรา ๕ แต่ยังมีในอนุมาตรา ๕ ที่คณะกรรมการ
เพิ่มขึ้น

หลวงอรรถพรพิศาล (กรรมการ) : คือมาตรา ๗ ได้มีบทก
เว้นไว้ในพระราชบัญญัติไม่ให้ใช้แก่การโฆษณาในเรื่อง ๑. ถึง ๕. กรรมการ
เห็นว่าถ้าเป็น การโฆษณาขององค์การ กุศลสาธารณ แต่ใช้ภาษาไทย ก็ไม่
ห้าม ไม่ต้องขออนุญาต ถ้าหากว่าจะเป็นการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง
ภาษาต่างดาวแล้วก็ไม่ห้ามไม่ให้โฆษณา ตามมาตรา ๕ จะขออนุญาตไม่ได้
ส่วนอนุมาตรา ๕ ที่เขียนไว้ไม่ต้องขออนุญาต ถ้าองค์การกุศลสาธารณนั้น
ต้องการโฆษณาระบายเสียงเป็นภาษาไทยก็มีบทกเว้นให้ ถ้าภาษาต่างดาว
จะขอก็ไม่อนุญาต ตามอนุมาตรา ๕ นี้มีบทกเว้น

นายวัง สติบุตร (แพร่) : มาตรา ๗ อนุมาตรา ๕ ที่เพิ่ม
ซึ่งโฆษณาเป็นภาษาไทย และกรรมการได้ข้แจงมานานเห็นว่าพอจะไม่ได้
จึงขอเสนอให้ลงมติ

มีมติฉกักรับรอง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอให้เบ็ดตกปลา
ต่อไป

มีตมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ ตงมตี และผู้มีเสนอให้เบ็ด
ตกปลาต่อไป มีผู้บริบรองถูกตั้งตงตองผาย ข้าพเจ้าขอปรึกษาที่ประชุม
ผู้ใดเห็นควรเบ็ดตกปลาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรเบ็ดตกปลาดงมตีได้ตั้ง โปรด
ยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตงมตีได้ตั้ง
ในประเด็นในอนุมาตรา ๕ ประเด็นมีว่า จะเอาตามร่างกรรมาธิการ หรือจะ
เอาตามร่างเดิม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามกรรมาธิการ โปรดยก
มือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๒๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เห็นว่าควรเอาตามกรรมาธิการ ๒๒
เสียงและไม่เห็นด้วย ๕ เสียง

เป็นอันว่าให้เอาตามกรรมาธิการ ต่อไปมาตรา ๘

เลขาธิการรัฐสภา : มาตรา ๘

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (กรรมาธิการ) : ตามมาตรา
๘ วรรคต้นว่าผู้ใดผ่านมาตรา ๓ และมาตรา ๕ คำว่า และ ขอแก้เป็น หรือ
ท่านใดคัดค้านว่า ผู้ใดผ่านมาตรา ๓ หรือมาตรา ๕

ประธานสภาผู้แทน : กรรมการขอแก้โดยคำตามวรรคที่
ไม่ได้ขีดฆ่า คดีวรรคที่ ๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓ และ แก้เป็น หรือ มาตรา ๔

นายบุญคุ้ม จันทรสวัสดิ์วงศ์ (อุตรธานี) : มาตรา ๗ นี้ ยัง
ไม่เห็นด้วยที่กรรมการแก้ไขใหม่ เพราะยังไม่ทราบเหตุผล คือว่าในมาตรา
๗ เป็นบทข่งขัน บทบัญญัติเดิมที่เดียดงโทษหนักในมาตรา ๓-๔ นี้ คือ
จำคุกตั้งแต่ ๖ เดือนปรับไม่เกินพันบาท ส่วนมาตรา ๕ ลงโทษปรับไม่เกิน
๒๐๐ บาท บัดนี้กรรมการแก้ไขใหม่ให้มาตรา ๓ กับ ๔ ลงโทษเบา แต่มาตรา
๗ คือมาตรา ๕ ลงโทษหนัก ในการที่กลับตาตบตีเช่นนี้หมายความว่าอย่าง
ไร และการที่ลงโทษหนักเช่นนี้ คือว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าความผิดคามมาตรา
๓ แต่ มาตรา ๔ กัด มาตรา ๕ กัด ก็เป็นความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เราต้องลง
โทษตามโทษฐานโทษ ถ้าหากว่าลงโทษมากเกินไปแล้วไม่ได้ ทำให้เกิดความ
ไม่ยุติธรรมเกิดขึ้นได้ เพราะฉะนั้นขอเรียนถามกรรมการว่าทำไมจึงเป็น
อย่างนั้น

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (กรรมการ) : กรรมการชี้แจงได้
เพียง ๒-๓ ประการ ประการแรกคือกฎหมายฉบับนี้ มีเจตนาที่จะให้มีการ
โฆษณาภาษาไทยโดยใช้เพียงภาษาไทยเท่านั้น ทั้งประการที่ ๒ คือบทกฎหมาย
หมายถึงหมดกัมมบทลงโทษแต่เพียงมาตราเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นถ้าไม่
กำหนดใจตามมาตราแต่ผิดก็ไม่มี และมาตรา ๓ มาตรา ๔ ลงโทษเบา
ก็เพราะเหตุว่าการที่จะพิสูจน์ว่าเป็นภยันตรายที่จะเกิดจากใช้เครืองขยายเสียง
นั้นมันเงื่อนไข กรรมการเห็นว่าไม่ควรจะรุนแรงขนาดนั้น แต่เมื่อได้
พิจารณาแล้ว กฎหมายฉบับนี้ เป็นการลงโทษซึ่งกรรมการได้เทียบเคียงดู
แล้วกับกฎหมายอย่างอื่นไม่เป็นภัยต่อสังคม ในส่วนภาวะความเบาเท่าไรนั้น
กรรมการไม่สามารถจะหยั่งทราบได้ ในสองประการนี้กรรมการก็
กำหนดโทษและบัญญัติเพื่อจะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของสภา ไม่มีความ
หมายอย่างอื่น

นายวงศ์ วิชาชาติพลี (จันทบุรี) : สำหรับมาตราห้าเจ้าไม่เห็นด้วยกับกรรมการในการทกรรมาธิการไปแก้ไขทำให้ปรับ เหลือโทษปรับเพียง ๒๐๐ บาทเท่านั้น โดยกรรมการอ้างว่าไม่เป็นภัยต่อสังคม มาตรา ๓-๔ เป็นภัยต่อสังคมเพราะเหตุว่าผู้ใดเมื่อจงใจเจตนาจะโฆษณา เพราะได้ขออนุญาตแล้ว ตามมาตรา ๔ เขาไปโฆษณา แต่เป็น ภัยต่อสังคม ทำให้ถึงปรับ ๒๐๐ บาท

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ ๒๐๐ บาทกรรมการไม่ได้แก้พูดเฉพาะที่เขาแก้ไขจึงจะตัดออก กรรมการไม่ได้แก้ ๒๐๐ บาท

นายวงศ์ วิชาชาติพลี (จันทบุรี) : ที่ท่านมาตรา ๘ ทกรรมาธิการขีดฆ่าแต่ขอเพิ่มมาใหม่ว่าเหลือ ๒๐๐ บาทใครแก้ ถูกไหมท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่กตมกับ ในคำว่า ๒๐๐ บาท ในวรรค ๒ วรรค ๑ เขาขีดฆ่าออกแล้ว ทกรรมาธิการแก้เป็นวรรค ๓ กรรมการขอเติมเข้ามาใหม่ มี ๓ วรรค ๒๐๐ บาทอยู่ในวรรค ๒ ไม่ได้แก้

นายวงศ์ วิชาชาติพลี (จันทบุรี) : ไม่ใช่ท่านประธาน หมายถึงความว่าตามมาตรา ๘ กรรมการเข้าไปหมดแล้วก็ไม่โยงวรรค ๒ กับ ๓ ลงไป ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓ หรือ ๔ ไม่ใช่หรือไม่ใช่ ถ้าใช่เช่นนั้นแล้ว ขาพเจ้าไม่เห็นด้วย อย่างว่าฝ่าฝืนมาตรา ๕ นิโทษปรับคงไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท แต่ในฉบับเดียวกัน ๒๐๐ บาทกับ ๕,๐๐๐ บาทและในข้อหมิ่นหมิ่นเหตุผลที่เขาทำนั้นก็เป็นภัยต่อสังคมชัด ๆ ถ้าจงใจเจตนา แม้ ๒๐๐ บาท ขาพเจ้าก็ไม่กตอ เมื่อมเจตนาหรือมีโครงการนั้นขาพเจ้าจะทำ ขาพเจ้าเห็นความไม่ได้ส่วนไม่ได้ดีกัน อย่างน้อยควรจะต้อง ๕๐๐ บาทหรือคงเติมอย่างนตรีดีกว่าสมควรกันมาก ๒๐๐ บาทใคร ๆ ก็ไม่กตอ

หลวงอรรถพรพิศาล (กรรมการ) : คือว่าในเรื่องที่กรรมการเขียนได้ในวรรค ๒ นั้นเป็นร่างเดิมของสภานกัรบหลังการไป กรรมการ

ชักรไม่ได้แก้ไข มีแต่เพิ่มมาตรา ๕ กับมาตรา ๕ และเติมว่ามาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฯ เดิมไปเท่านั้นเพื่อให้สอดคล้องต้องกัน กรณีการ ได้ตัดมาตรา ๕ เป็นมาตรา ๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ เป็นมาตรา ๓ ไป ทางสำนักงานจะเห็นด้วยกับฝ่ายค้านประการใด กรณีการไม่เห็นด้วยหรือ ประนีประนอมอย่างไร เพราะเหตุว่าไม่มีในปรญัตติ และกรณีการ ไม่ได้แก้ไขก็จำเป็นอยู่เองที่ตองยื่นหยตอยู่คงเติม

นายอรรถ พงษ์ (อุปราชธานี) : มาตรา ๕ ทกรรมา ชักรเพิ่มโทษมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน และปรับไม่ เกิน ๕ พันบาท และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งเพิกถอนใบอนุญาตให้โดยเดี่ย ดวยนั้น ชนินชาพเจ้าว่าโทษร้ายแรงเหลือเกิน เพราะว่าการโทษณา ในมาตรา ๕ บอกแต่ว่าไม่ให้พูดภาษาต่างประเทศ นอกจากว่าจะแปลเป็น ภาษาไทย สำหรับในการโทษณามางที่อาจจะพดงไปเป็นภาษาต่างประเทศ วรรคเดียวหรือคำเดียวอาจปรับ ๕ พันบาท หรือถูกจำคุก ๖ เดือนชยงน ชาพเจ้าเห็นว่าโทษหนักมาก แม้แต่กฎหมายอาญาโทษที่ท้าวร้ายร่างกาย จำคุกไม่เกิน ๕ ปี ปรับไม่เกิน ๕ พันบาท ถ้าปรับถึง ๕ พันบาทเพียง แต่พดงภาษาต่างประเทศภาษาเดียวก็ผิดโดยชยงน ตงโทษร้ายแรงมาก ชาพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย

หลวงอรรถพรพิศาล (กรรมาธิการ) : ชาพเจ้าขออธิบายอีก ครั้ง ในมาตรา ๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฯ มีความ ผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนและปรับไม่เกิน ๕ พันบาท และให้ พนกงานเจ้าหน้าที่ตั้งเพิกถอนใบอนุญาตให้โดยเดี่ยด้วย นกยงกับภาษา ต่างต่างก็เป็นความผิด แต่ถ้าหาความเมตตาพดงเผดชอยอย่างที่ท่านว่าจะเกิน เดยคำต้องคำ ทางพนักงานเจ้าหน้าที่จะไมจับ และนชกจากนนเมือ ปรากฏทศาคเพราะพดงเผดชอยไม่เจคนาทจะมายนกฎหมายฉบับนี้ ก็จะถูก

ปรับ ๕ บาทหรือบาทเดียวก็ได้ น้อยในคดีพิพาทของศาลเป็นการยอมตั้ง
ถ้าหากว่าเป็นการฝ่าฝืน หรือ พยายามที่จะใช้อุบายต่าง ๆ ในการโฆษณาเป็น
ภาษาต่างประเทศโดยเพื่อให้เป็นภัยแก่ประเทศชาติตั้ง โทษเท่ากันนั้นว่า
ยังไม่เป็นการจำคุกเด็ดขาด เพราะฉะนั้นในการกำหนดได้อย่างนอกระบบเพื่อ
ให้ศาลได้ใช้ดุลยพินิจว่าจะเป็นการสมควรเพียงใด ถ้าไม่ได้เจตนาจริง ๆ ก็
ไม่มีความผิดอะไร เพราะกฎหมายบทนี้ไม่ได้ตั้งโทษอย่างกฎหมายอาญา

นาวาเอก หลวงสุนาวินวิวัฒน์ (ชุมพร) : ความจริงตามท
กกรรมการได้แก้หลักการตามมาตรา ๓ เดิมที่ว่า ตั้งแต่วันใช้พระราช
บัญญัติ ให้ผู้ที่จะโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงขออนุญาตต่อพนักงานเจ้า
หน้าที่เดียวกัน เมื่อได้รับอนุญาตจึงจะทำการโฆษณาได้ ทศความเดิมใน
มาตรา ๓ กับมาตรา ๕ เขามีขอให้จำคุกไม่เกิน ๖ เดือนและปรับ ๕,๐๐๐ บาท
แต่กรรมการได้ตัดออก โดยแก้มาตรา ๓ และมาตรา ๕ เป็นปรับไม่เกิน
๒๐๐ บาทเพียงแต่ว่าโฆษณากระจายเสียง การที่วางโทษไว้หมายความว่า
ทั้งจำและทั้งปรับด้วย โทษไม่เกิน ๖ เดือนและปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท
หมายความว่าทั้งจำทั้งปรับ เฉพาะที่จะใช้การกระจายเสียงเป็นภาษาไทย
เท่านั้น ชาวเขาเห็นว่ามีโทษออกจะพ้นเสียไป เพราะฉะนั้นชาวเขาไม่เห็น
ด้วยตามที่กรรมการได้แก้มาอย่างนี้

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมการ : เฉพาะโทษในมาตราที่
ฝ่าฝืน คือมาตรา ๕ รวมกับมาตรา ๔ นั้น กรรมการไม่ได้แก้ไข
คำอะไร เว้นแต่ว่าโทษปรับเป็นจำนวนเงิน ๕,๐๐๐ บาทนั้นเท่านั้น ส่วน
โทษจำคุกนั้นเดิม เพราะเหตุว่าเราขอมจะเห็นแล้วว่า การที่จะ
ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาทนั้น ถ้าปรับเจตนาหนักจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาทนั้นเท่า
กับร้อยบาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นกรรมการจึงได้เพิ่มเติมว่าให้ปรับเป็น
จำนวนเงิน ๕,๐๐๐ บาท ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

และนอกจากนั้นในมาตรา ๓ จำ ให้ตั้งโทษเพียง ๒๐๐ บาทนั้น เพราะเหตุว่ากรมการเห็นว่าการขออนุญาตในการโฆษณาอัน ยังไม่ถึงขนาดที่จะเป็นภัยแก่ประเทศชาติอย่างรุนแรง เพราะเหตุว่าบางทีอาจจะเป็นการขาดอายุใบอนุญาตก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงให้อยู่ในสถานเบา คือว่าใบอนุญาตขาดอายุก็เป็นกรณีไม่มีใบอนุญาตเหมือนกัน ถ้าเราจะตั้งโทษอย่างขนาดจำคุกแสดงก็อาจจะเป็นการรุนแรงเกินไป เพราะฉะนั้นกรมการจึงได้ให้อยู่ในสถานเบา

นายพรหมมา แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : เท่าที่เราได้อภิปรายกันมากที่สุดเหมือนว่าจะพิจารณาได้แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ลงมติ
มีสมาชิกบริบรอง

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ข้าพเจ้ายังมีปัญหาที่จะขออภิปรายต่อไปในพระราชบัญญัตินี้ เพราะฉะนั้นจึงขอเปิดอภิปรายต่อไป
มีสมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ลงมติและมีผู้เสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป มีผู้บริบรองถูกต้องทั้งสองฝ่าย ผู้ใดเห็นว่าควรให้เปิดอภิปรายต่อไป ขกได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นว่าควรปิดอภิปราย ขกได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เห็นควรให้เปิดอภิปรายต่อไป ๑๕ ผู้ เห็นควรปิดอภิปรายมี ๑๕ คะแนนเท่ากัน ๒ ข้าง ข้าพเจ้าขอเพิ่มให้ข้างอภิปรายต่อไป

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ข้าพเจ้าได้มีโอกาสดังนั้นมา

อีกปรากฏเพราะท่านประธานให้คะแนนเสียงหนึ่งคะแนน จึงขอขอบพระคุณ....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ต้อง ว่ากันทีเดียว

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ไม่มีโอกาสได้พูดมาตั้งแต่
ต้นแล้ว เพราะฉะนั้นจึงขออภิปรายต่อไปว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้บท
กำหนดโทษไว้ จำคุกถึง ๑ เดือนและปรับห้าพันบาทนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ามัน
เป็นการไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ท่านประธาน เป็นการลงโทษบุคคลซึ่งกระทำ
การละเมิดความรำคาญของประชาชนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จะต้องถูกลง
โทษอย่างสูงถึง ๑ เดือน จำคุกถึง ๑ เดือนเช่นนี้ ขอให้ท่านประธานลองกลับไป
นึกถึงกฎหมายแพ่งในเรื่องนี้ว่าเช่นนี้หรือในกฎหมายอาญาโทษ เขาไม่ได้
ลงโทษบุคคลที่กระทำการรำคาญต่อสตรีประสาธ ประชาชนร้ายแรง ถึงเพียง
นั้น การที่กฎหมายฉบับนี้บัญญัติโทษผู้ที่กระทำการตามสิทธิของมนุษย์
ที่กฎหมายรัฐธรรมนูญให้ไว้ยังมีโทษจำคุกถึง ๑ เดือนเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า
เป็นการผิดหลักมาก ไม่เป็นการสมควรที่เราจะตัดทอนอนัตติกรรมของประชา
ชนถึงเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเรามานั่งกันในสภาผู้แทน เราไม่ใช่มาจำกัด
สิทธิของประชาชน เรามาเพื่อที่จะระดมความคิดเห็นที่จะจำกัดสิทธิของประชาชน
ไม่ให้ทำตามสภาพของมนุษย์หรือไม่ให้ทำตามกฎหมายอนุญาตได้ การที่
เราออกกฎหมายเช่นนี้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะเสนอเข้ามา เพื่อที่จะควบคุม
ความเดือดร้อนของประเทศชาติบ้านเมือง อันนี้ไม่เป็นการบังคับที่เราสภา
ผู้แทนเองซึ่งเข้ามาควบคุมแทนประชาชนของเรา แต่ลงโทษอย่างหนักถึง
เช่นนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นควรให้กฎหมายนี้ออกไป

ประธานสภาผู้แทน : เคย.....

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ไม่มีโอกาสจะพูด ข้าพเจ้า
ชี้ให้เห็นแล้วว่า กฎหมายฉบับนี้ลงโทษอย่างไม่เป็นธรรมด้วยประการใด

ได้กราบเรียนให้เห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่า ถานเขาเปรียบประชาชน
พดเมืองอย่างไร คือว่าตัวสัตว์เองนั้นมีสิทธิ์ที่จะทำการโฆษณาได้ นี้
ถ้ากฎหมายออกไปจะพากันเสียทั้งหมดทั้งกล่าว ผู้แทนเขาเปรียบประชาชน
ข้าพเจ้าไม่มีโอกาสจะพูด.....

ประธานสภาผู้แทน : เดียว.....

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : พอแล้ว ไม่ต้อง ท่าน
ประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ทำเป็นเล่นไป ทำอะไรขอให้ทำจริงๆหน่อย

นายวงศ์ วีระชาติพลี (จันทบุรี) : โดยเฉพาะมาตราหน้าข้าพเจ้า
เห็นด้วยกับกรรมการว่าในการตั้งโทษ พระราชบัญญัติฉบับนี้จะลงโทษ
เฉพาะที่มีเจตนา เจตนาร้ายจริงๆจึงจะลงโทษ เช่นชกกำลังเจ้าพนักงาน
แต่ก็โฆษณาเป็นภาษาต่างประเทศ แต่ถ้เมื่อเราออกกฎหมายไปเช่นนั้น ก็
เป็นหน้าที่ของเราเหมือนกันไม่ใช่เป็นหน้าที่ของรัฐบาดแต่ฝ่ายเดียว เพราะ
ว่าเราไม่เชื่อว่าเราจะออกกฎหมายไปตัดสิทธิ์ของประชาชน การออกกฎหมาย
นั้นในสังคมเขารู้ว่าเป็นข้อบังคับ สิทธิและหน้าที่ก็ตั้งอยู่ในขอบเขต และ
เรามีหน้าที่ที่จะออกแต่เราก็ดูว่าสมควรแค่ไหนเพียงไร ไม่ใช่หน้าที่ของ
รัฐบาดฝ่ายเดียว ผู้แทนราษฎรมีสิทธิเสนอพระราชบัญญัติ นี้ข้าพเจ้า
ถือว่าเป็นหลัก ไม่ใช่หน้าที่ของรัฐบาดฝ่ายเดียว แต่อีกอย่างหนึ่ง
เจตนาในการโฆษณาเป็นภาษาต่างประเทศนั้น นี้ไม่เป็นภัยต่อสังคมหรือ
เราของมาคิดเถิดว่า ถ้าหากว่าจะมีใครคนหนึ่งแต่แต่ เรามีเจตนา
อยู่แต่ก็จะยังส่งเสริมประชาชนให้หลงเชื่อ ถ้าหากว่าเราไม่วางหลัก
ประกันให้มัน ๆ แล้วใครเขาจะถ่วง กฎหมายจะต้องวางหลักให้มัน ๆ
การลงโทษนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของศาล ศาลไปพิจารณาคำ
นาย ก. มีโทษแค่ไหนเพียงไร ไม่ใช่ปรับห้าพันบาท จำคุกหกเดือน

ทุกรายไป แม้กระนั้นก็ดี ยังมีสมาชิกที่ทั้งเราว่าคงโทษหนักเกินไปนี้
ข้าพเจ้าเห็นอย่างน้อยไปเสียอีก

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : ข้าพเจ้ารู้สึก
ว่ามาตรา ๕ ออกจะหนักเกินไป จะเป็นการลงโทษบุคคลเกินกว่าเหตุ มันไม่
เป็นไปตามหลักที่ว่าคนผิดน้อยก็ลงโทษแต่น้อย คนผิดมากก็ลงโทษให้มาก
หน่อย ท่านโปรดอย่าลืมว่า สัมมัตถ์อย่างกฎหมายทุกวันนี้ อย่าง
คอรัปชัน ข้าราชการมือที่ผิดพลาดของการจะปราบ ถึงเพียงจนปราบ
และเราก็กไม่ลงโทษประหารชีวิต ทั้งนี้เพื่อให้เป็นการเหมาะสมแก่โทษของ
เขา เพราะฉะนั้นมาตรา ๕ นี้หนักเกินไป ขอยกจะขอประนีประนอมกับ
กรรมการว่า ให้เท่ากับมาตรา ๓, ๔ ได้ไหม ถ้าท่านไม่ให้ ข้าพเจ้าจะ
เดินอญัตติว่าให้กลับไปตามร่างเดิม นี่ขุไว้ด้วย

นายใหญ่ ศวิตชาติ กรรมการ : กรรมการเองไม่ได้วิตกกังว
อะไร เพราะกรรมการเองก็ทำไปโดยรับมอบหมายจากสภาไปข้าพเจ้า
ได้เรียนสมาชิกหลายหนแล้วว่า จะให้กฎหมาย น้อยลงไปหรือไม่ ก็สุดแท้
แต่สภา ความจริงในชั้นรับหลักการ ข้าพเจ้าก็ไม่รับ และไม่เห็นด้วย แต่
เมื่อตั้งให้ข้าพเจ้าเป็นกรรมการแล้ว ข้าพเจ้าก็ต้องทบทวนให้ดีที่สุดเท่า
ที่จะทำได้ ข้าพเจ้าก็ไม่รู้เหมือนกันว่าอย่างไรและเท่าไรจึงจะดีไม่ทราบ
เพราะท่านก็ไม่ได้เสนอมา เหตุผลที่เสนอมานี้ ไม่ใช่ว่ากรรมการทำอะไร
ไม่ได้คิดหน้าคิดหลัง คณะกรรมการก็ได้เชิญเจ้าหน้าที่ทุกชั้นทุกกรม
ประชุมด้วย ก็ไม่เห็นว่ามีอะไรที่เราจะวิตจะขจัดมันได้อันใดอันใด
ไม่พอ เจตนาของกรรมการมีว่าถ้าผู้กระทำโทษนั้นชาติต่อกฎหมาย
หนักเกินกว่าสมควรแล้วที่จะลงโทษ และอีกอันหนึ่งแม้ว่าจะปฏิบัติตามข้อ
บังคับแล้วก็ตาม คือปฏิบัติตามคำสั่งตามข้อบังคับถึงการ โฆษณาโดยภาษา
ไทยบางอย่าง กรรมการก็ได้พูดไว้ในร่างพระราชบัญญัติ และถึ

หรือตำราขอโทษก็มีตามมาตรา ๓๐๔ ของกฎหมายอาญา ไม่ได้ขอเขากฎหมาย
มาตงโทษเขาหรือชก นี่ก็น่าจะเห็นใจบ้าง ส่วนที่ว่ากฎหมายไปตัดสินคดีของ
ใครนั้น ไม่ใช่เกี่ยวกับว่าอยู่ในเมืองไทยใช้ภาษาไทย ในการใช้ภาษาไทย
เราไม่ได้หนักที่จะทำเพื่อประโยชน์แก่ตัวเอง เราทำเพื่อประเทศไทยเท่านั้น
เพราะฉะนั้น เรื่องที่ท่านสมัครเข้าใจเมื่ออื่น จะเป็นว่าให้คนไทยมีโอกาส
ปราศณาหรือโฆษณาภาษาต่างประเทศ ความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น นี่เรื่อง
ก็ควรระมัดระวังเพียงเท่านี้

นายสมบูรณ์ เตชสุภา (ปราจีนบุรี) : เท่าที่ท่านสมัครทุก ๆ
ท่านได้ถกเถียงกันในเรื่อง ที่เกี่ยวกับ ปัญหาในร่างพระราชบัญญัติควบคุมการ
กระจายเสียง บางสมัครก็ต่างไปในท่านของที่สมัครบางท่านหรือบางคน
ที่ร่วมอยู่ในสถานที่ออกกฎหมายเพื่อประโยชน์แก่คนนั้น กระผมเห็นว่าในเรื่อง
ออกกฎหมาย จุดแรก ดูเหมือนสมัครทั้งหมดทุก ๆ ท่านมีความเห็นพ้อง
ตรงกันว่า อาจจะ ออกกฎหมาย เพื่อควบคุม บังคับกันภัย แก่ประชาชนชาวไทย
เป็นส่วนใหญ่ ทนถกเถียงกัน ก็มีปัญหาหลายอย่าง ที่อภิปรายมาแต่
นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องมาตรา ๓-๔ และ ๕ นั้นเหมาะสมตามที่กรรมการ
ได้ร่างไว้แล้ว ทนปัญหาข้อสำคัญในเรื่องที่ท่านสมัครว่าถ้าออกกฎหมาย
ไปก็เอาเปรียบเห็นแก่ตัวนั้น ขอนข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็นความจริง คือ
ข้าพเจ้าเองร้อยเปอร์เซ็นต์เห็นว่าไม่เป็นความจริงอย่างแน่นอน จุดประสงค์
อันนี้เพื่อจะบังคับกันภัยแก่ประเทศเราและหมู่คนไทยเรา เมื่ออยู่ในประเทศ
ไทยควรจะใช้ภาษาไทย ซึ่งจะเป็นการโฆษณาขายยาที่จริง ถ้าเราอยู่ในประ
เทศไทยแต่โฆษณาเป็นภาษาจีนให้คนจีนฟังนั้น แล้วคนจีนมักคน ก็เป็น
คนไทยส่วนมาก ข้าพเจ้าเห็นว่าภาษาไทยเกี่ยวกับการขายยาจะได้
ประโยชน์.....

ประธานสภาผู้แทน : เดียง ขอโทษ ประเด็นเฉพาะหน้ามีอยู่ว่า

จะเอาตามที่กรรมาธิการได้แก้ไขในมาตรา ๘ หรือไม่ คือที่แก้ไขมาตรา ๕ เป็นมาตรา ๓ ก็เพราะว่ากฎหมายในมาตราต้น ๆ ได้แก้ไขความมา มา หลัง ๆ ก็ต้องแก้ไขให้ตรงกับตอนต้น ๆ อันหนึ่ง ทนปัญหาที่จะยกปรายก มีว่าถ้าผ่านมาตรา ๓-๕ ลงโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท ถ้าผ่านมาตรา ๕ ลงโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ประเด็นที่อภิปราย ในที่นี้ก็คือเรื่องโทษ โทษที่ผ่านในมาตราก่อนที่กรรมาธิการได้กำหนด มาเช่นเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยให้อยู่ในประเด็นนี้ให้ฉัน

นายสมบูรณ์ เตชสุภา (ปราจีนบุรี) : เท่าที่ท่าน ประธาน อธิบาย ข้าพเจ้าทราบดีแล้ว ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยตามกรรมาธิการที่ร่าง แก้ไขใหม่

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรี : สำหรับมาตราผสม จะหักท้องที่ ๓ แห่ง แล้วได้ตัดลงกับกรรมาธิการบางข้อแล้ว ทักท้วง เพื่อให้ถูกต้องตามแบบของกฎหมาย ประการแรก "หรือมาตรา ๕" ที่เติม ลงไป ผมเห็นว่าไม่ต้องเติม เพราะว่าตามมาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับ อำนาจของเจ้าหน้าที่ ทนถ้าจะเป็นการผ่านลงโทษก็ยังไม่เขียนว่า หรือ มาตรา ๕ อาจจะเขียนเพียงว่า หรือข้อความดังข้อของเจ้าพนักงาน ตามมาตรา ๕ อย่างนั้นก็ได้ แต่ข้ออื่นหนึ่ง ก็กรรมาธิการเดิมวรรค ๒ เดิมคำว่า ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งเพิกถอนใบอนุญาต พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นในวรรคแรก เขียนว่า เจ้าพนักงาน ความหมายอันเดียวกัน คือคนๆ เดียวกันแต่ถ้าเรา เขียนได้ ๒ อย่าง ผมขอให้เป็นอย่างเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกัน มีฉันท จะถูกแก้ไขถ้าถึง เพราะมาตรา ๘ ได้ให้อำนาจนายกรัฐมนตรัฐมนตรี รัฐมนตรี มหาโตโย แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ เป็นข้อ ๒ แล้วข้อ ๓ ข้อหนึ่งทว่าพเจ้า ขอคำความตกลงกับกรรมาธิการ แต่ไม่ได้แปรญัตติได้ คือว่า กฎกระทรวง หรือ กฎข้อบังคับ ตามร่างเดิมกรรมาธิการไม่ได้แก้ไข แต่ถ้าดูมาตรา ๘

ได้แต่กฎหมายที่ฉบับแก้ไขครั้นไม่มีความหมายอะไรเป็นไปไม่ได้ ถ้า
ผิดกฎหมายแต่กฎหมายแก้ไขได้ ถ้าไม่ผิดกฎหมายแต่จะเขียน
กฎหมายให้ละเอียดขอในทางเทคนิคได้อย่างไร เมื่อผิดกฎหมายแต่
พนักงานเจ้าหน้าที่คงโทษได้ด้วยการควบคุม นอกมาตราหนึ่ง ที่ข้าพเจ้า
เรียนแต่จะมีการใช้เสียงแรงเกินไปได้ก็ควรห้ามอีก เพราะฉนั้น จึงต้อง
ใช้กฎหมายอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอขอม ความ เข้าใจกับ กรรมมา
ธิการสักหน่อย คือที่ทางรัฐมนตรีคนหนึ่งบอกว่า ในข้อนี้ขอแก้ไขเรื่องนั้น
ในคำว่า "หรือมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ" หมายความว่าที่กรรมการ
แจ้งหมายความว่ากรรมการยอมให้แก้ไขเฉพาะคำใช้หรือไม่

นายใหญ่ สวัสดิชาติ กรรมการ : กรรมการได้เรียนแต่
คำว่า "หรือ" เฉพาะในมาตรา ๕ นี้ กรรมการได้เรียนว่าไม่ชัดของ คำ
ที่กรรมการทักท้วงนั้นถูกต้อง และคำว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ถูกต้อง แก่เป็น
"เจ้าหน้าที่"

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าขอขอมความเข้าใจข้อแรกขอ
เปลี่ยนแปลงคำว่า หรือ มาตรา ๕ กรรมการยอมว่าไม่ชัดของ แต่จะ
ขอเปลี่ยนแปลงคำที่เป็นกฎหมายแต่ กรรมการไม่เห็นด้วย ใน
กฎข้อบังคับ ส่วนคำที่ว่าพนักงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในวรรคต้นคือขอ
ให้แก้ตรงกับคำหลัง กรรมการไม่ชัดของ ยอมให้แก้ไขเหมือนกันทั้งสอง
มาตรา

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ข้าพเจ้าขอเรียนถาม ท่าน
ประธานว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้แต่ละบท เปลี่ยนแปลงได้ แล้วท่านประธาน
เห็นหรือไม่ กรรมการไม่ได้ร่างมาอย่างชัดเจน.....

ประธานสภาผู้แทน : ท่านหนึ่ง ข้าพเจ้าขานแต่ ท่านหนึ่ง ท่าน

ก็เป็นคนที่กฎหมายดี คือจะบอกกับข้าพเจ้าว่า กฎหมายฉบับนั้นจะไม่ได้
ความอย่างนั้นอย่างนั้นไม่ใช่วาระเดียวแต่ในวาระนั้น เป็นวาระที่จะต้อง
พิจารณาอีก คือเป็นวาระที่ ๒ เมื่อเห็นเช่นนี้เราก็อภิปรายกันเฉพาะประเด็น
เมื่อ ก น กว กตดง ๆ กันอย่างนั้น เมื่อทวงกันกรรมาธิการ ก็ไม่ชัดของ
เพราะฉนั้นข้าพเจ้าขอความเห็นที่ประชุม เมื่อไม่มีผู้ใดทักท้วงในถ้อยคำจะได้
ผ่านไปอีกตอนหนึ่ง.....

นายไกรสร สุขสว่าง (ชยันต) : ข้าพเจ้าขอพูด.....

ประธานสภาผู้แทน : นั่งก่อน ประเดี๋ยวฯ นั่งก่อนฯ แต่ประเด็น
เฉพาะหน้าคือ เรื่องโทษมากโทษน้อยบทลงโทษอยู่ในวาระนั้น เป็นประเด็น
เฉพาะหน้าที่จะถามแต่ประเด็นนอกอื่นหนึ่ง ข้าพเจ้าจะได้บอกที่ประชุมให้
ทราบว่าเราขอแก้กรรมาธิการโดยขอให้แก้ถ้อยคำทั้งสองวรรคนี้ให้เดิมอีก
คือคำว่าเจ้าพนักงานแก่เป็น "พนักงานเจ้าหน้าที่" เหมือนกับวรรคสุดท้าย
ถ้อยคำเดิมอีกและตั้งคำถามว่า หรือมาตรา ๔ นั้น มีผู้ต้องว่าขอให้ตัด
ออกกรรมาธิการก็ไม่ชัดของ เพราะฉนั้นเห็นว่าตัดไป ก็คงได้ความว่า
ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือ กฎข้อ
บังคับนอกนั้นก็คงเดิม

นายเสวตร เบียมพองศ์สานต์ รัฐมนตรี : ในมาตรา ๘ ที่กระผม
ขอตัดกฎกระทรวงหรือกฎข้อบังคับนี้ ถ้าห้บทกฎกระทรวงไม่ตั้งใจที่จะแก้
มาตรา ๘ ซึ่งความจริงก็แก้ยากไม่ได้แปรญัตติได้เหมือนกัน แต่เพื่อให้
กฎหมายฉบับนั้นผ่านไปโดยเรียบร้อย แต่ว่า "หรือกฎข้อบังคับ" นี้ใน
มาตรา ๘ ไม่ให้อำนาจใครออกได้เลย ถ้าหากว่า ใครไปออกเท่ากับผิด
กฎหมายออกไปไม่ได้ข้อบังคับของคดีแน่ คำว่าหรือกฎข้อบังคับ เพราะ
เราให้อำนาจออกกฎกระทรวงได้ข้อย่างเดียว กฎข้อบังคับถ้าโฆษณาไปออกก็

ผิดกฎหมายมีผู้ละเมิดผิดกฎหมายก็ลำบาก กฎข้อบังคับซึ่งเขาออก ส่วน
ถ้อยคำไปว่ากันอีกที

ประธานสภาผู้แทน : แก่ถ้อยคำในมาตรา ๓ ด้วย ถ้อยคำ
ที่แก่ คำว่า เจ้าพนักงาน แก่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ แก่ให้ไว้ระดับถ้อยคำ
เหมือนกันเท่านั้น คราวนั้นเมื่อพูดถึงจากกฎข้อบังคับนั้น กระทรวงออกไม่ได้
ขอให้แข็งแรง

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา กรรมการ : กรรมการไม่
ขัดซึ่งที่จะคัดกฎข้อบังคับออก แต่กฎกระทรวงนั้นของเขาไว้

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้คัดกฎข้อบังคับออก และโดย
กรรมการไม่ขัดซึ่ง แก่มาตรา ๘ นวัตกรรมนี้ หมายความว่าวรรคที่ ไม่ได้
ซ้ำออก "ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติกฎกระทรวงตลอดจน
คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ" อย่างนั้นใช่ใหม่

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ รัฐมนตรี : ถ้อยคำจะรับกันก็ควร
เป็นดังนี้ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓ หรือกฎกระทรวงหรือคำสั่งของเจ้าพนักงาน
ซึ่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทน : กรรมการไม่ขัดซึ่งหรือ

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา กรรมการ : กรรมการไม่
ขัดซึ่ง

ประธานสภาผู้แทน : คงได้ใจความอย่างนั้นตามที่ขอแก่แต่ละกรม
การไม่ขัดซึ่ง ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓ หรือกฎกระทรวงหรือคำสั่งของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุตรธานี) : เรื่องนี้จะไปกัน
ใหญ่ กรรมการก็ออกจะโตแต่ไม่มีหลักเป็นต้นว่า.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ อย่าว่าอย่างนั้น ว่าเหตุผลควร
หรือไม่ควรอย่างไร ว่าอย่างนั้น

นายบุญคุ้ม จันทรสรวีวงศ์ (อัครธานี) : คือกรรมการเห็นด้วยกับผลที่ตกลงว่าเรื่องกฎกระทรวงนี้ ความจริงเรื่องกฎกระทรวงไม่จำเป็นต้องมีได้ คือว่ากฎกระทรวงต้องออกตามกฎหมาย เมื่อมีกฎกระทรวงก็ผิดกฎหมายซึ่งกฎกระทรวงอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงได้เข้าค้ำขมมาตราใดถ้ากฎกระทรวงออกกักของอาศัยมาตรานี้ ทำไมบัญญัติเช่นนั้น แต่อีกประการหนึ่ง ที่กรรมการยอมให้ เปลี่ยนเจ้าพนักงาน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ชนตกไม่มहतกเหมือนกัน คำว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ใช่ภาษากฎหมาย ไม่มีคำจำกัดความ ท่านไปเปิดดูกฎหมายอาญามีแต่คำว่าเจ้าพนักงาน คำว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่มี เพราะฉะนั้นต้องเปลี่ยนคำว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นเจ้าพนักงานให้หมดคนนจึงจะชอบ ท่านมีเหตุผลอะไรหักกฎหมายข้อใหม่ มาตราไหน ในการ ที่ให้ เปลี่ยน เป็น พนักงาน เจ้าหน้าที่ ความจริงต้องเป็นเจ้าพนักงานเฉย ๆ หนักทานทำมาถูกแล้ว ทำไมท่านจึงยอมตามตกลง

ประธานสภาผู้แทน ; กรรมการจะว่าอย่างไร

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (กรรมการ) ; กรรมการขอเรียนต่อประธานว่าคำว่าพนักงานเจ้าหน้าที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตลก) ; เมื่อแก้กันไปแล้วทำให้ข้อความพระราชบัญญัติจะเสียไป คือถ้าหากว่าแก้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว การผ่านตามมาตรา ๘ ก็เสียไม่ผิด เพราะว่าตามกฎหมายนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่หมายถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ มหุหาค เกี่ยวกับ การ จัดตั้ง เบียน การชอกใบอนุญาต นพวกพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานหมายถึงพวกชน ๆ เช่นพวกข้าเถอพวกตำรวจเหอถาน ถ้าตัดข้อความอย่างนี้เสียแล้วขัดคำสั่งเจ้าพนักงานในการโฆษณาสิ่งยงตั้ง ขัดคำสั่ง เจ้าพนักงาน ก็เสียไม่ผิด กันไป เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ก็เสียเสียหมด เพราะว่า กรรมการยอมให้แก้

นั้นได้ขอแก้ไขในท้ายมาตรา ๘ คือคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" ซึ่งหมายความว่าเป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่เท่านั้นเอง ได้แก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้นเอง นอกจากคำเดิม
ใช้ตามเดิม คือคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" นั้นหมายความว่าเป็นพนักงานผู้
ออกใบอนุญาตหรือยึดใบอนุญาต ส่วน "เจ้าพนักงาน" ในมาตรา ๕ นั้น
คือเจ้าพนักงานตำรวจหรือฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่

ประธานสภาผู้แทน : เคยดู ตั้งแต่ คดีค่านมอย่างนี้ ขอให้
เทียบกันหน่อย ในมาตรา ๓ วรรคต้น มีคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" คำ
หนึ่ง แต่ต่อมา มาตรา ๓ นั้นเอง ในวรรค ๒ ทกกรมการร่างมาใหม่ ซึ่ง
ข้าพเจ้าขอทบทวนใจแล้วว่า ให้เจ้าพนักงานแก้เป็นว่า "ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่" ถูกไหม เขาเป็นคำ ๆ เดียวทกกรมการตกลงมาของข้อ เป็น
อันว่าคำแก้ แล้วมามาตรา ๘ วรรคที่ไม่ได้ซ้ำทง ซึ่งนับเป็นวรรคต้นว่า ผู้
ได้ผ่านมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือ กฎกระทรวง หรือ คำสั่ง ของเจ้า
พนักงาน คำแก้หรือเปิด

หลวงอรกพรพิศาล กรมการ : ไม่แก้

ประธานสภาผู้แทน : ก็คงเป็นตามเดิมว่าคำสั่งของเจ้าพนักงาน
สำหรับคำช่วยอ่านคดีด้วย แล้วไปแก้บรรทัดต่อมา บรรทัดที่ ๓ ของวรรค
นี้ "ให้เจ้าพนักงาน" แก้เป็น "พนักงานเจ้าหน้าที่ตามอำนาจ" แล้วต่อมาใน
วรรค ๒ ทกกรมการร่างมาใหม่ คือคำว่า หนังสือพิมพ์ และ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ อันคงเดิมแก้คำใหม่มาตรงกับคำ

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ถึงจะแก้ของทก
กรมการพดเมอกัน มันไม่ได้ข้อยเอง คือว่าถ้าจะแก้อย่างนั้น ท่านบอก
ว่ามาตรา ๘ มีคำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" ทน พนักงานหมายถึงอะไร ท่าน
จะต้องให้เตพพินชนใจในทกไม่ใช้ภาษากฎหมาย จึง เป็นภาษากฎหมายรู้
ความกัน แต่ขยายตามเป็นกฎหมายอาญาส่วนหนึ่งต้องเป็นไปตามคดีบท

อยู่แล้ว จะเกิดเป็นปัญหาขึ้น ภาษาในกฎหมายมีอยู่คำเดียว คำว่า "เจ้าพนักงาน" พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแก้ให้หมด ไม่เช่นนั้นท่านจะต้องจำกัดลงไป ในกฎหมายฉบับนี้ว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายถึงใครจึงจะเข้าใจ

นายใหญ่ ศวิตชาติ กรรมการ ; ถ้าเบ็ดเตล็ดมาตรา ๘ จะเห็นว่า คำว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" ไม่จำเป็นต้องมีคำจำกัดความ บอกว่า "ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้" ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีมหาดไทยแต่งตั้งใครเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าพเจ้าคิดว่าอย่างนั้นพอแล้ว

นายสวัสดิ์ สาระสาสิน (กาญจนบุรี) : ด้วยความเคารพต่อที่ประชุม คือข้าพเจ้ามาพิจารณาแล้วว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราได้มาแก้ไขกันมาเรื่อยๆ เทยะๆ และอาจจะถูกผู้คิดร่างได้ตั้งมากได้ น้อยเขาเห็นชอบ ถอดได้ตั้งมาหลายฉบับแล้ว เราควรแก้ไขให้เรียบร้อย เมื่อพิจารณาแล้วก็แก้ แก้กันแล้วก็แก้ก็แก้กันไปมาแต่เดี๋ยวถูกเขาว่าตั้งมากเสีย ถอดได้ตั้งมาหลายครั้งหลายหนแล้ว ถ้าจำเป็นมากที่กรรมการจะรับไปปรับปรุงเสียใหม่ มิฉะนั้นอาจจะถึงไม่รับพระราชบัญญัติ

นายเน้น เกษสุวรรณ (กระบี่) ; สมใครจะขออธิบาย คำที่แก้ไขมาตราที่เรียบร้อยตั้งแต่จนถึงมาตรา ๘ อยู่แล้ว เห็นว่าไม่มีเหตุสุดอะไรในการที่จะให้กรรมการรับไปพิจารณา เพราะเราได้พิจารณากันอย่างนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว เพื่อให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไปโดยเรียบร้อย

ประธานสภาผู้แทน : เดียว ให้ประเด็นเขาใจกันประเด็นหนึ่งก่อน ในเรื่องแก้ด้วยคำที่ผู้ขอให้แก้ และกรรมการยอมให้แก้ไปอย่างเมื่อจะบนแต่ถ้ามองว่าในถ้อยคำเหล่านั้น ถ้าหากว่าสมาชิกไม่ติดใจคือ ไม่ออกแล้วจะแก้ ข้าพเจ้าอยากขอให้อ่านไปตามที่กรรมการได้ยอมแล้ว จะได้เข้าใจประเด็นกัน

นายวิรัตน์ ศรีสุวรรณนัท (ร้อยเอ็ด) : เมื่อตระหนักท่านประธาน ได้ตกลงกับผู้ชงข้อไม่ได้ถามความเห็นของที่ประชุมเลย ควรจะขอมติว่าไม่เห็นด้วยตามที่.....

ประธานสภาผู้แทน : จะถามเพียงว่ามีใครจะทักท้วงใหม่ ถ้าไม่มีใครทักท้วงจะให้ผ่านไป ถ้ามีผู้ทักท้วงจะขอโหวต ผมไม่มีอำนาจที่จะทำอะไรผ่านไปได้โดยไม่ขอมติของที่ประชุม โปรดเข้าใจตามหลักไปด้วย ผมไม่มีอำนาจเลย คอยคัดค้านตง เต็มประดา

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา กรรมการธิการ: ทั้งๆ เป็นเลขานุการ กรรมการธิการด้วย รู้จักวาทขอแก้มากรู้สึกดีเองว่าผลดีมี เพราะที่เราได้เถียงกันมาตรา ๘ ซึ่งจะแก้หนักไม่เบาเรียบร้อยแล้ว จะทำให้วุฒิสภาได้มา เพราะฉะนั้นผมจึงจะรับไปเฉพาะมาตรา ๘ แก้ไขมาให้ถูกต้องใหม่ กรรมการก็ไม่ต้องชง ถ้าหากว่าสภาจะให้กรรมการรับเอาไปพิจารณา

ประธานสภาผู้แทน : ถัดเขาเถิด กรรมการธิการถูกมาคนละคร่างก็ไม่เหมือนกันอย่างไร จะว่าอย่างไร เอาละ กรรมการธิการขอเสนอว่าอย่างไร เฉพาะมาตรา ๘ นี้จะขอรับเอาไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ และจะเสนอมาใหม่ เฉพาะมาตรา ๘

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : มาตรา ๘ นั้นบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการชงรับไปพิจารณาใหม่ นี้คือเกี่ยวกับถ้อยคำ เรื่องคำว่า "เจ้าพนักงาน" แต่ไหนๆ จะรับไปปรับปรุงใหม่แล้ว ข่าพเจ้าก็เห็นด้วย ไม่ใช่จะค้าน แต่เพื่อความเรียบร้อย คือเหมือนเรื่องกำหนดโทษที่กรรมการเสนอมาเรายังไม่ได้เถียงกัน เรามาเถียงกันแต่ในถ้อยคำที่ว่า "พนักงานเจ้าหน้าที่" หรือไม่หน้าที เเถียงกันไปและเถียงกันมา กรรมการเห็นด้วย และขอรับไปใคร่ครองใหม่ กระผมเห็นด้วย เพราะถ้าไม่เฉพาะแต่สภาสูงจะวิตไถ่แทนน ผู้ซึ่งฟังเราทางสัดานท่านรัฐกฎหมายท่านจะหัวเราะเยาะ เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมการจะขอรับไปพิจารณาแก้ไขปรับ

ปรุงใหม่เดี๋ยวก่อนจะรับไปพิจารณาพร้อมด้วยโทษหนักเบาเสียด้วย เพื่อ
ให้เป็นประโยชน์แก่การออกพระราชนิพนธ์คนไป ผู้เป็นปราชญ์จะหัดเราระยะ
เอา กรรมวิธีการเข้าใจแล้วหรือยัง

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอนาจที่กรรมวิธีการของตน ขอตั้ง
มาตรา ไม่ใช่เฉพาะถ้อยคำอย่างเดียว คือขอไปปรับปรุงทั้งมาตรา ที่
ประชุมนี้จะเห็นอย่างไรก็แสดงแก่ที่ประชุม ข้าพเจ้าจะขอความเห็นที่ประชุม

นายไกรสร สุขสว่าง (ชัยนาท) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่
กรรมวิธีการจะรับไป ขอให้ท่านวินิจฉัยว่าจะควรตกไปทั้งฉบับหรือไม่
มีมติมาชกักรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : นั้นคนละประเด็น ข้าพเจ้าขอหารือ
กรรมวิธีการ จะขอรับไปพิจารณาเฉพาะมาตรา ๘ นั้นที่ประชุม เห็นด้วย หรือไม่
เมื่อไม่มีผู้ใดทักท้วงข้าพเจ้าจะขอปรึกษาที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรมอบ
มาตรา ๘ นี้ให้กรรมวิธีการพิจารณาใหม่ทั้งมาตรา โปรดยกมือขึ้น

มีมติมาชกักรับรอง ๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีมติมาชกักรับรอง ๒๒ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอนาจที่ประชุมไม่ชอบ เมื่อไม่ชอบ
ก็เสนอว่าพิจารณาทัน ประเด็นก็มา คอแยกถ้อยคำก่อนซึ่งกรรมวิธีการ
ไม่ชัดของ ข้าพเจ้าอยากจะถามกรรมวิธีการคือว่าจะแก้ไขตรงไหน อย่างไร
ถ้าไม่มีผู้ทักท้วงในข้อนี้เฉพาะถ้อยคำ

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : ขอตกลงกับกรรมวิธีการคือ
ถกกันเพื่อสอบถามจะได้ตกลงกันได้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอรับรองต่อกรรมวิธีการ
ออกหนอยดำหรับถ้อยคำจะตัดออก สำหรับมาตรา ๘ มีความว่า “ผู้ใด

ผ่านมาตรา ๑ แห่งพระราชบัญญัติ กฏกระทรวงหรือกฏของทบตลตค
จนคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทน : “หรือกฏข้อบังคับ” ไม่มี คือ “หรือ
คำสั่ง” ที่เดียว

นายเทียม ไชยนันท์ (ตลก) กฏข้อ บังคับ ไม่มี ถูกแล้ว
ข้าพเจ้า อยากจะคัดถง กับกรมการว่า สำหรับกฏกระทรวง อยากจะขอคัด
ออก แต่ว่าเพราะว่ามาตรา ๘ กฏกระทรวงไม่ให้อำนาจอะไรที่จะบัญญัติ
ได้เด็ดก หมายความว่าให้มอำนาจออกกฏกระทรวงให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฏ
กระทรวง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามการตามพระราชบัญญัติเท่านั้น
ไปออกอย่างอื่นไม่ได้ เมื่อบัญญัติให้อำนาจเช่นนั้นก็จะไปออกกฏกระทรวง
นอกต้นนอกทางตามที่เห็นอกฎหมายอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะขอ
ว่าออกได้แล้ว เราจะไปพูดทำไมถึงการให้อำนาจออกกฏกระทรวงแต่งตั้ง
เจ้าพนักงานไม่ถูกแบบ เพราะฉะนั้นเมื่อกฏกระทรวงไม่ให้อำนาจอย่างอื่น
แล้ว ใครจะขอคัดตามมาตรานอกออกไปด้วย

หลวงอรรถพรพิศาล กรมการ : คำว่า “กฏกระทรวง”
นั้น ที่ว่าให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีมหาดไทยรักษาการตามพระราช
บัญญัติให้ มีอำนาจออกกฏกระทรวงขอได้ โปรดดู แดงกมเดนมวรรค ไม่
ได้ มีอำนาจออกกฏกระทรวงแต่งตั้งให้ มีอำนาจออกกฏกระทรวง แดงกมวรรค
แต่งตั้ง คือมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามพระราช —
บัญญัติ กฏกระทรวงกมอำนาจออก แดงกมอำนาจแต่งตั้งพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ไม่ใช่อย่างที่ท่านว่า

ประธานสภาผู้แทน : มั่นคงดำรงมาตรา ๘ เพราะวาเกยของ
กม แดงความมาตราต่อไปที่จะว่ากนเป็นเรื่องทกรมการขแจ้งว่ากนละ

ความ ความแยกกันข้อนี้คำว่า "กฎกระทรวง" คือคำๆเดียว คือ
เจ้าพนักงาน เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ว่าเมื่อประชุมไม่ตกลงใน
ข้อนี้ถนัดจากประชุมอนุมัติให้แก้โดยคำนี้ คือไปกระทำการในประเด็น
ว่าโทษมากหรือโทษน้อย

นายของยทช พิงภพ (อุบลราชธานี) : ในเรื่องโทษที่พูดไป
ตามมาตรา ๘ นี้ เมื่อข้าพเจ้าได้พูดแล้วว่าโทษหนักเกินไป แล้วต่อมา
บางท่านยังสงสัยว่า ถ้าโทษหนักเกินไป คือมีโทษจำคุกแต่ปรับ ๒
อย่าง ไม่ใช่จำคุกอย่างหนึ่ง ปรับอย่างหนึ่ง เพราะจำคุกเป็นโทษ
ร้ายแรงอยู่แล้ว เพียงจำคุก ๓ วัน ๒ วันก็เสียเกียรติอยู่แล้ว เพราะ
ฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าโทษนี้แรงเกินไป ถ้าหากว่า เพียงแต่ปรับ
อย่างเดียว ไม่มีโทษจำคุก ข้าพเจ้าพอจะผ่อนผันให้ได้ แต่ในเมื่อโทษทั้ง
จำคุกทั้งปรับด้วยทั้งสองอย่าง ไม่ใช่จำคุกหรือปรับ อันหนึ่งจากทั้งสอง
เพราะฉะนั้นท่านกรรมการหรือท่านสมาชิกชั้นต้นบอกว่าเป็นเรื่องเกี่ยวแก่
ดุลยพินิจของศาล จึงขอเกี่ยวแก่ดุลยพินิจของศาล เพียงพดงผิดคดี
ต่างประเทศ ๒-๓ ค่า ถุกจำคุก เพียงค่าเดียวก็ถูกจำคุก เพียงวันเดียว
ก็เสียเกียรติ แต่ว่าถ้าไม่ผิดค่าอาจจะถูกปรับแต่ถูกจำคุกด้วย เพราะไม่
มีเงินเสียค่าปรับ ๕ พันบาทก็ได้ เพราะฉะนั้นโทษนี้ร้ายแรงมาก.

นายใหญ่ ศวิตชาติ กรรมการ : ข้าพเจ้าได้เรียนแล้ว ว่า
โทษซึ่งมีกำหนดโทษจำคุกหรือปรับ ก็เป็นทรกนแล้ว คนที่ใส่โทษนั้น
กระทำความผิดเป็นคนที่ผิดจริง ถ้ากรรมการไม่ได้โทษจำคุกไม่ได้ด้วยก็จะ
ไม่เกรงกลัว จึงได้ใส่โทษจำคุกไปด้วย จึงขอพิจารณากฎหมาย
อาญาแต่เดิมแต่เดิมไม่เหมือนกัน เพราะฉะนั้นกฎหมายเดิมพิจารณาด้วยกฎหมาย
อาญา ก็ออกมาหลายฉบับแล้ว แต่เคยจนราคาเงินเปลี่ยนแปลงไป
กฎหมายอาญากฎต่างต่างๆซึ่งกำลังอยู่ในกรรมการพิจารณา ข้าพเจ้า

คดีอาชญากรรมให้เหมาะแก่เหตุการณ์ ถ้าจะว่าโทษอย่างหนักไป จะให้โทษเบา แล้วเบาจนคนไม่กลัว ออกกันเกือบดมเกือบตาย ถ้าจะชอกมาดีปาน จะเอาให้ได้ จะบังคับให้เด็กต้องมิโทษให้คนกลัว กรรมวิธีการกับออก คำต้องมิจำ เพราะคนกลัว แล้วกฎหมายกับชอกว่ามิโทษปรับหรือจำ อยู่ในคดีพิพาทของศาล คำสั่งจะลงโทษอย่างไรก็ได้ ภายในขอบเขตแห่งกฎหมาย ชาวเจ้าคดีอาชญากรรมวิธีการทำมากค่างถึงเหตุอย่างนั้น แต่ที่ คำสั่งถึงเหตุอย่างนั้นอาจจะบกพร่อง หรือจะเป็นการไม่สมควรก็ขอให้สถาน เป็นผู้อนุเคราะห์ แต่จะเห็นเป็นอย่างไร กรรมวิธีการเองได้ทำมาก เขาเหตุผลที่ตามมาจะให้ได้ภาพทราบถึงความมุ่งหมายอย่างไร ทำไม่จึง ทำอย่างนั้น

นายบุญมี ปาร์มวงค์ (ตพบุรี) : ขอให้ยกเรื่องอันชนปรึกษา ต่อไป

มีมติมาชิกบริบรอง

นายวงศ์ วิชาตพลี (จันทบุรี) : ชาวเจ้าไม่เห็นด้วย ขอ ให้พิจารณาต่อไป

มีมติมาชิกบริบรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอให้ยก เรื่องอันชน ปรึกษาโดย ชาศัยขอบังคับชก ๒๗ ฉ. อย่างที่เสนอเมื่อก่อน ชาวเจ้าขอปรึกษาประชุม มุขทุกกองแล้วขอมติที่ประชุมก่อนจะเห็นเป็นอย่างไรก็แล้วแต่มติที่ประชุม

หลวงอรรดพรพิศาล (ตราด) : ชาวเจ้า ขอคัดค้านในเรื่อง ชกบังคับ

ประธานสภาผู้แทน : ขอบังคับมแดงน

หลวงอรรดพรพิศาล (ตราด) : คือเสนอเปิดคดีคราวเดียว ๒ ครั้งได้อย่างไร ยุติตนเป็นครั้งที่ ๒ แล้ว

๑๕๐๘

ประธานสภาผู้แทน : อย่างนชาพเจ้าคตแดง ขอบงคบน คช
เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป ข้าพเจ้าจึงอนุญาต เรื่องแทนไมคควรจะยุติ
ขอความเห็นทประชุม ท่านผู้ใดเห็นวาคควรจะยกเรื่องอนชนปรกษา โปรด
ยกมอชน

สมาชิกยกมือ ๒๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมอชน

สมาชิกยกมือ ๒๑ คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอนวาทประชุมนโตมมคไทยกเรื่องอน
ชนปรกษา ขอบงคบขอช ๒๗ ฉ. มีความว่า ถ้าทประชุมตงมคตามชย ฉ.
ยุติคเดิมเป็นอนคกไป หมายความว่ายุติคกนคกไป ส้มควรแก้เดดาแต่
เด็กประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

ประเสริฐ ปัทมสุคนธ์	ผู้จัดรายงาน
ประสิทธิ์ ศิริสุชาติ	..
สุรินทร์ สวัสดิการ	..
สุรินทร์ จิตรภัก	..
โฉมเฉลา สวัสดิการ	..
พิพัฒน์ เอกะโรหิต	..
อารัตน์ สุนทร	..
สมชาย ศุกรสมิต	..
โชค คุปตะวาทิน	..
อุดม พทยสังวาลย์	..
ประวิทย์ จินตามัย	..
เด็ก จารุณี	..

เจริญ ปัทมาโร
เลขาธิการรัฐสภา

เกษม บุญศิริ
ประธานสภาผู้แทน

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร